

Festival de Música Cidade de Lugo

XXXVIII Semana do Corpus
abril-xuño 2010

Concello de Lugo
Concellería de Cultura
e Turismo

 XUNTA
DE GALICIA XACOBEO 2010
Galicia

 FUNDACIÓN CAIXA GALICIA

sábado 17 de abril de 2010

- Aniversario Pergolesi
- ROMINA BASSO mezzosoprano
- LA RISONANZA
- FABIO BONIZZONI director
- Caldara, Bononcini, Durante, Domenico Scarlatti e Pergolesi*
- Círculo das Artes, 20:30

luns 19 de abril de 2010

- A música de cámara: o óboe e o trío de cordas
- IRINA GRUIA violín
- ANNE SCHLOSSMACHER viola
- THOMAS PIEL violoncello
- ESTHER VIÚDEZ óboe
- Mozart, Britten, Webern e Dohnanyi*
- Fundación Caixa Galicia, 20:30

xoves 22 de abril de 2010

- Carnaval, Schumann e o piano romántico
- ANDREA LUCCHESINI piano
- Schumann, Schubert, Scarlatti...*
- Conservatorio Prof. de Música, 20:30

martes 27 de abril de 2010

- Os ciclos de cancións de Britten (3)
- RONAN COLLETT barítono
- ROGER VIGNOLES piano
- Britten, Poulenc e Ives*
- Conservatorio Prof. de Música, 20:30

venres 30 de abril de 2010

- Arias de ópera de Haendel
- ANN HALLENBERG mezzosoprano
- IL COMPLESSO BAROCCO
- ALAN CURTIS director
- Círculo das Artes, 20:30

luns 3 de maio de 2010

- Recercadas de Ortiz, a arte da improvisación
- SANTI MIRÓN viola da gamba
- MANUEL VILAS arpa de dúas ordes
- Fundación Caixa Galicia, 20:30

xoves 6 de maio de 2010

- Fantasy in blue: Purcell & Gershwin
- GUILLEMETTE LAURENS mezzosoprano
- FUOCO E CENERE
- Círculo das Artes, 20:30

venres 7 de maio de 2010

- A dúo: ópera, canción e oratorio
- ELENA DE LA MERCED soprano
- JOSEP MIQUEL RAMÓN barítono
- RUBÉN FERNÁNDEZ AGUIRRE piano
- Donizetti, Mendelssohn, Schumann...*
- Círculo das Artes, 20:30

luns 10 de maio de 2010

- O outro piano, o Makrokosmos de Crumb
- NICASIO GRADAILLE piano
- Conservatorio Prof. de Música, 20:30

mércores 12 de maio de 2010

- O violoncello só, de Bach ao s. XX
- DAVID ETHÈVE violoncello
- Bach, Kodaly e Ligeti*
- Fundación Caixa Galicia, 20:30

mércores 19 de maio de 2010

- Aniversario Chopin: a influencia do bel canto en Chopin
- MARÍA ESPADA soprano
- KENNEDY MORETTI piano
- Bellini, Donizetti, Rossini e Chopin*
- Círculo das Artes, 20:30

venres 21 de maio de 2010

- Sonatas de Bach
 - CARLOS MÉNDEZ contrabaixo
 - FERNANDO LÓPEZ PAN clave
 - Fundación Caixa Galicia, 20:30
- sábado 22 de maio de 2010**
- Istampitta, a danza na Idade Media
 - EVO
 - Círculo das Artes, 21:00

xuns 24 de maio de 2010

- Membra Jesu Nostri de Buxtehude
- CORO DA UNIVERSIDADE DE SANTIAGO
- CAPELA COMPOSTELANA
- MIRO MOREIRA director
- Igrexa de San Pedro, 20:30

mércores 26 de maio de 2010

- Himno para violas
- ENSEMBLE PLUS
- Runchak, Pereiro, Buide e Rosinskij*
- Conservatorio Prof. de Música, 20:30

xoves 27 de maio de 2010

- A canción nórdica
- KATARINA KARNÉUS mezzosoprano
- JULIUS DRAKE piano
- Grieg, Sibelius e Rangström*
- Círculo das Artes, 20:30

sábado 29 de maio de 2010

- Diálogos: entre jazz e popular, entre clásica e improvisación
- JÁZZICA
- Círculo das Artes, 21:00

martes 1 de xuño de 2010

- Do Barroco ao Clasicismo, de Haendel a Haydn
- MARÍA JOSÉ MORENO soprano
- ORQUESTRA DE CÁMARA
- DA SINFÓNICA DE GALICIA
- MASSIMO SPADANO director
- Círculo das Artes, 20:30

O CORPUS DOS NENOS

sábado 8 de maio de 2010

- *Hansel e Gretel* (recomendado a partir 5 anos)
- PENTAFONÍA quinteto de ventos / SEISDEDOS títeres
- Círculo das Artes. 18:00

sábado 22 de maio de 2010

- *Kashmir rumbo a... Lugo* (recomendado a partir 6 anos)
- EVO
- Círculo das Artes. 18:00

sábado 29 de maio de 2010

- *A caixa de música* (recomendado a partir 3 anos)
- VIRAVOLTA títeres
- Círculo das Artes. 18:00

Trinta e oito anos de longa historia cumple o decano dos festivais galegos de música clásica, este Festival de Música Cidade de Lugo tradicionalmente coñecido como Semana do Corpus que, convertido nun gran festival, cada ano que pasa é más coñecido e respectado alén desta hospitalaria e aberta cidade. Case un mes e medio de música –dezoito concertos e tres concertos familiares e para nenos– enche unha programación cuxas premisas básicas son a calidade e a variedade.

Chopin, Schumann ou Pergolesi son algúns dos más senlleiros compositores cuxas efemérides o mundo musical celebrará ao longo deste ano 2010 e aos que o noso festival prestará unha especial atención. Precisamente o Festival de Música Cidade de Lugo arranca cun concerto dedicado a Pergolesi e os seus contemporáneos protagonizado polo prestixioso grupo italiano La Risonanza e o seu director Fabio Bonizzoni, que regresan á cidade tralo éxito acadado o pasado ano co oratorio de Haendel *Il trionfo del Tempo e del Disinganno*. Este concerto inaugural tamén suporá o debut na cidade da magnífica mezzosoprano italiana Romina Basso. De gran acontecemento debe calificarse tamén a presentación no festival da mezzosoprano sueca Ann Hallenberg, do director norteamericano (italiano de adopción) Alan Curtis e da súa orquestra Il Complesso Barocco, para interpretar unha coidada, fermosísima e esixente selección de arias de ópera de Haendel nun concerto organizado en colaboración coa S.A. de Xestión do Plan Xacobeo.

O interese da ampla oferta lírica do festival está garantida pola calidade e reputación dos cantantes e a salientable variedade dos programas que inclúen ópera, música antiga, lied e canción, música sacra, musical, etc. Ademais das ditas Romina Basso e Ann Hallenberg, outras figuras do canto como as sopranos María José Moreno, Elena de la Merced e María Espada, as mezzosopranos Katerina Karnéus e Guillemette Laurens ou os barítonos Ronan Collett e Josep Miquel Ramón visitarán Lugo entre o 17 de abril e o 1 de xuño. Mostra da variedade da programación dedicada á lírica é o entretido concerto que protagonizarán Elena de la Merced, Josep Miquel Ramón e Rubén Fernández Aguirre no que a ópera, a canción e o oratorio serán os xéneros representados a través das composicións de Donizetti, Haydn, Martín y Soler, Mendelssohn e Schumann. Cúmprese no 2010 o bicentenario do nacemento de Frédéric Chopin e lembraremos a este romántico compositor polaco cunha faciana pouco coñecida da súa obra, a da canción, nun concerto no que a soprano extremeña María Espada e o pianista de orixe brasileiro Kennedy Moretti afondan na relación e influencia entre as composicións de Chopin e as do triunvirato de autores belcantistas, Rossini, Bellini e Donizetti.

Ademais, no que ao lied e a canción se refire, continuamos co proxecto iniciado hai dous anos sobre os ciclos de cancións do compositor inglés Benjamin Britten que conta coa enriquecedora e xenerosa colaboración dun reputado especialista, o pianista Roger Vignoles. Tras os concertos dos tenores Mark Padmore e Andrew Kennedy, este ano tócalle a vez a outro cantante inglés, o barítono Ronan Collett, que interpretará o entre outras obras o ciclo *Tit for tat* de Britten nun interesante programa que completan outras cancións do autor británico, do francés Francis Poulenc e o norteamericano Charles Ives. Tamén cómpre salientar o debut en Galicia da mezzosoprano sueca Katerina Karnéus que, acompañada ao piano por Julius Drake (outro vello coñecido do público license), dedicará ao seu concerto a un repertorio que coñece á perfección, o da canción nórdica: ademais dos más célebres compositores escandinavos, Grieg e Sibelius, o programa inclúe cancións do menos coñecido Ture Rangström.

Probablemente boa parte dos aficionados lucenses aínda lembren a magnífica impresión deixada por María José Moreno na edición do 2002 do festival. A soprano granadina será a encargada de clausurar o festival coa música de Haendel e Haydn nun concerto no que a música vocal comparte protagonismo coa música orquestral e sinfónica a cargo da Orquestra de Cámara da Sinfónica de Galicia baixo a dirección de Massimo Spadano.

Ao menos en tres dos concertos deste Festival de Música Cidade de Lugo 2010 apostamos polo diálogo entre diferentes xéneros, concepcións e visións musicais. Outra das citas imprescindibles do festival é o concerto dunha das grandes mestras do canto na música antiga e barroca, a mezzosoprano francesa Guillemette Laurens, que na compañía de Fuoco e Cenere (agrupación francesa que tamén debuta en Galicia) ofrecerá un singular programa no que reunen a dous compositores tan especiais, e nunha primeira impresión tan afastados, coma Henry Purcell e George Gershwin. A agrupación Evo tamén ofrece as súas primeiras actuacións en Galicia co seu particular xeito de entender a música medieval, fundamentado en tradicións musicais vivas, tanto europeas como orientais ou norteafricanas. Jázzica é o nome do conxunto formado por músicos galegos que explora a influencia da música popular nun programa no que a música clásica, a música galega e o jazz comparten protagonismo.

Nas catro últimas edicións, o piano converteuse, coa presencia de recoñecidos e celebrados artistas como Nicolai Lugansky, Paul Lewis, Joanna McGregor ou Artur Pizarro, nunha das apostas más sólidas dun festival que este ano presenta ao pianista italiano Andrea Lucchesini. Para o seu primeiro recital solista en Galicia, o pianista italiano seleccionou obras de Domenico Scarlatti, Schubert e Brahms antes de render homenaxe a Schumann no seu bicente-

nario interpretando o seu *Carnaval*. Un dos músicos galegos más preocupados pola difusión da música contemporánea, Nicasio Gradaille, dedica o seu concerto ao *Makrokosmos* do compositor norteamericano George Crumb nun concerto no que o piano, áinda que dende unha perspectiva moi diferente, volve ser protagonista. A oferta da música contemporánea do festival inclúe tamén a estrea mundial de tres obras dos compositores galegos Paulino Pereiro, Fernando Buide e Wladimir Rosinskij (músico ruso que reside hai quince anos na Coruña onde é membro da Sinfónica de Galicia): o concerto estará a cargo do Ensemble Plus, un conxunto de violas austríaco do que é membro o propio Rosinskij. A difusión da música dos nosos creadores, dos nosos compositores, debe ser unha das obrigas ineludibles dos festivais galegos.

Unha mostra máis da variedade da programación é a oferta de música de cámara, na que atoparán un cuarteto de violín, viola, violoncello e óboe (Irina Gruia, Anne Schlossmacher, Thomas Piel e Esther Viúdez con obras de Mozart, Britten, Webern e Dohnanyi), un dúo de arpa barroca e viola da gamba (Manuel Vilas e Santi Mirón nun programa centrado nas recercadas de Diego Ortiz), un concerto para violoncello só (o barroco de Bach e a música do século XX de Kodaly e Ligeti xuntas no recital do cellista David Ethève) e un dúo de contrabaixo e clave (Carlos Méndez e Fernando López Pan interpretarán sonatas de Bach). O Membra Jesu Nostri de Buxtehude é a obra seleccionada por Miro Moreira para o concerto do Coro de Cámara da Universidade de Santiago e a Capela Compostelana que non faltan á súa cita anual co festival.

Pensando no futuro, nos nosos nenos, deseñamos nas últimas edicións do festival, o “Corpus dos nenos”, un ciclo de tres concertos familiares (para que todos comparten cos seus rapaces) que se celebrarán os sábados no Círculo das Artes. Títeres e música únense nos espectáculos titulados *Hansel e Gretel* (a cargo do quinteto de ventos Pentafonía e da compañía Seisdedos) e *A caixa de música* (Viravolta títeres). Co concerto *Kashmir rumbo a Lugo*, a agrupación Evo propón un conto dun pequeno rapaz que viaxa nun baúl cheo de instrumentos musicais, das más variadas procedencias, que presentará aos asistentes. Convencidos da utilidade e necesidade da presenza da música na súa formación, non podemos escatimar esforzos para facilitar a accesibilidade dos nenos á música, que sen dúbida debe constituir un piar fundamental do seu futuro, da súa felicidade.

Como cada ano, traballamos arreo e puxemos toda a nosa ilusión para preparar a programación deste Festival de Música Cidade de Lugo, que desexamos comparten e gocen connosco. Vostedes, o público, son o motor que impulsa todo este traballo e dedicación, pero permítanme que este ano dedique persoalmente este programa a Concepción Burgo, a nosa Concelleira de Cultura durante estes últimos sete anos, que con infinito agarimo, dedicación e sensibilidade dou un pulo decisivo para que esta Semana do Corpus se convertese nun gran festival, respectado e admirado, que é a envexa (sana) de moitas cidades e afeccionados deste país.

XOSÉ VÍCTOR CAROU

Director artístico

Festival de Música Cidade de Lugo

XXXVIII Semana do Corpus

1

sábado 17 de abril de 2010

Aniversario Pergolesi:

Pergolesi e os seus contemporâneos

ROMINA BASSO mezzosoprano

LA RISONANZA

FABIO BONIZZONI director

Círculo das Arte, 20:30

Parte I

Giovanni Battista Pergolesi (1710-1736)

Salve Regina en fa menor, para contralto, cordas e baixo continuo

Salve Regina

Ad te clamamus

Eia ergo, advocata nostra

Et Jesum

O clemens

Antonio Caldara (1670-1736)

Sinfonía nº 6 en sol menor, de *San Elena al Calvario* (1731)

Adagio

Allegretto

Adagio

Allegro e spiritoso

Antonio Maria Bononcini (1677-1726)

La lontananza, cantata para contralto, cordas e baixo continuo

Recitativo: Mentre al novo apparir di Primavera

Aria: Più barbaro martire

Recitativo: Miracolo è d'Amor s'io parlo e spiro

Aria: Colorita ho nel pensiero

Recitativo: In quelle chiome d'oro

Aria: Quanto più cara

Recitativo: Così mentre dispera il sen pace

Aria: S'io ritorno, o luci amate

Parte II

Giovanni Battista Pergolesi (1710-1736)

In coelestibus regnis, para contralto, cordas e baixo continuo

Francesco Durante (1684-1755)

Concerto a quattro en fa menor

Poco andante - Allegro - Andante - Amoroso - Allegro

Domenico Scarlatti (1685-1757)

Salve Regina, para mezzosoprano, cordas e baixo continuo

Salve Regina

Ad te clamamus

Nobis post hoc exilium ostende

O clemens

ROMINA BASSO contralto

LA RISONANZA

FABIO BONIZZONI director

Nicholas Robinson violín

Carlo Lazzaroni violín

Luca Moretti viola

Caterina Dall'Agnello violoncello

Davide Nava contrabaixo

Fabio Bonizzoni clave e órgano

Romina Basso, mezzosoprano

Estudou no Conservatorio de Venecia e licenciouuse en Literatura Italiana na Universidade de Trieste. Asistiu ás clases maxistrais de Peter Maag, Regina Resnick, Rockwell Blake, Claudio Desderi, Elio Battaglia e Claudio Strudthoff, cunha especialización no repertorio barroco e rossiniano.

Actúa con frecuencia na Accademia di Santa Cecilia, na Accademia Chigiana, na Società del Quartetto, na Konzerthaus de Viena, no Concertgebouw de Amsterdam, en La Monnaie de Bruxelas, no Théâtre des Champs Elysées, na Cité de la Musique e a Salle Pleyel de París, no Barbican Center de Londres, nos festivais de Edimburgo e Glyndebourne, no Teatro Real de Madrid, no Festival de Aviñón, no Festival de Música Antiga de Utrecht, no Festival Van Vlaanderen de Bruxas, no Festival Mysteria Pascalía de Cracovia e na Filarmónica de Varsovia en colaboración con Accademia Bizantina, Concerto Italiano, Il Complesso Barocco, Cappella della Pietà de' Turchini, Concert des Nations, Europa Galante, Ensemble 415, Les Arts Florissants, Les Musiciens du Louvre, La Risonanza, Modo Antiquo, Münchner Rundfunkorchester, Ricercar Consort, Orchestra of the Age of Enlightenment, ORT e Venice Baroque Orchestra.

Así mesmo, traballou con prominentes directores, como Peter Maag, Charles Mackerras, Vladimir Jurowski, Jordi Savall, Frans Bruggen, Alan Curtis, Rinaldo Alessandrini, Fabio Biondi, Marc Minkowski, William Christie, Emmanuelle Haïm, Paul McCreesh, Ottavio Dantone e Danielle Gatti. Gravou *Motezuma* de Vivaldi e *Tolomeo* de Haendel para Deutsche Grammophon Archiv, *Atenaide*, *New Discoveries* e *Armida* de Vivaldi para Naïve Classique, os volumes cuarto e quinto das *Cantatas Italianas* de Haendel para Glossa, *Ercole sul Termodonte* de Vivaldi para Emi, *Giulio Cesare* para MDG e *Berenice* de Haendel para Virgin.

La Risonanza

É un conxunto vocal e instrumental fundado en 1995 por Fabio Bonizzoni que conta cun orgánico variable dende tres até vinte músicos, entre cantantes e instrumentistas, en función dos diversos programas que desenvolve. O seu repertorio fundamental é a música barroca italiana e, máis en xeral, a música escrita nos séculos XVII e XVIII influída polo estilo italiano. Colabora regularmente con cantantes como a soprano Roberta Invernizzi, a mezzosoprano Gloria Banditelli, o contratenor Martín Oro, a soprano Emanuela Galli ou o baixo Sergio Foresti.

La Risonanza é regularmente invitada por importantes festivais como o Netwerk vor Oude Muziek de Holanda, o Kupferberg e Villa Musica de Maguncia, o Rheingau Musik Festival de Wiesbaden, MDR Musiksommer de Leipzig, Styriarte de Graz, Música e poesía en San Maurizio, Os séculos de ouro da Fundación Caja Madrid, Festival de Utrecht, Fundación Marco Fodella de Milán, o Festival Internacional de Música Antiga de Cesano Maderno, Semana de Música Relixiosa de Cuenca e moitos outros. Ao longo de todo o 2004 e como conmemoración do terceiro centenario da morte de Biber, La Risonanza efectuou unha gran xira de concertos por España (Liceo de Cámara de la Fundación Caja Madrid, Festival Internacional de Santander, Quincena Musical Donostiarra, Festival Internacional do Camiño de Santiago, Pórtico de Semana Santa de Zamora) coa integral das *Sonatas do Rosario* de Biber obtendo un clamoroso éxito de público e de crítica. Durante a Semana Santa de 2005 realizaron unha xira de concertos por España na que, coa colaboración da Capilla Peñaflorida, ofreceu en primicia mundial en tempos modernos a reconstrución do *Vespro Solenne per la Domenica di Pasqua* de Antonio Vivaldi celebrado en Venecia en 1739.

Despois de rexistrar en 1996 un compacto entieramente dedicado a Girolamo Frescobaldi para a revista Amadeus, gravaron un compacto coa *Missa non sine quare* de Johann Caspar Kerll para a casa discográfica Symphonica (disco que obtivo o premio Choc de Le monde de la Musique), e outro dedicado ás cantatas de Luigi Rossi no selo milanés Stradivarius. Dende 2000, La Risonanza grava para a casa discográfica española Glossa, onde publicaron discos dedicados a Barbara Strozzi e Giuseppe Sammartini (*Concerti per organo op 9*). Na actualidade, están gravando para Glossa a integral das cantatas italianas con acompañamento instrumental de Haendel. O primeiro volume da serie, titulado *Cantate per il Cardinal Pamphili*, obtivo o Stanley Sadie Händel Prize de 2007, un prestixioso galardón concedido por músicos, musicólogos, críticos e especialistas haendelianos de todo el mundo concedido como mellor disco de Haendel de 2006. Tanto o segundo (*Cantate per il Marchese Ruspoli*) como o cuarto volume (*Aminta e Fillide*) recibiron a distinción Editor's choice da prestixiosa revista inglesa Gramophone. En datas recentes publicouse o volume sexto da serie (*Olinto pastore*), que tamén está a obter unánimes loanzas da crítica especializada, e un compacto dedicado a obras vocais e instrumentais de Jean-Baptiste Lully.

Fabio Bonizzoni, director

Despois de tocar con algunas das principais orquestras barrocas do noso tempo (Amsterdam Baroque Orchestra de Tom Koopman, Le Concert des Nations de Jordi Savall ou Europa Galante de Fabio Biondi), dedícase actualmente á actividade como solista e á dirección do seu propio conxunto, La Risonanza. Con esta dobre faciana de solista e director ofreceu concertos nas máis importantes salas e nos principais festivais de música antiga de todo o mundo.

Diplomado en órgano e clave en Italia, perfeccionou os seus coñecementos, entre 1987 e 1994, no Real Conservatorio de A Haia baixo a dirección de Tom Koopman, con quen obtivo o diploma de solista tanto en órgano barroco como en clave.

Tras realizar varias gravacións como solista para os selos Arcana e Stradivarius, na actualidade grava para a casa discográfica española Glossa, para a que rexistrou obras de Giovanni Salvatore, Giovanni Picchi (disco premiado co Preis der Deutches Schallplattenkritik), Francesco Geminiani (o premio ffff di Télérama), Bernardo Storace e Domenico Scarlatti (premio Excepcional de Scherzo). A súa última gravación, igualmente en Glossa, está dedicado ás *Variacións Goldberg* de Bach.

Actualmente, é profesor de clave no Conservatorio A. Scontrino de Trapani así como no Real Conservatorio de A Haia.

2

luns 19 de abril de 2010

- A música de cámara: o óboe e o trío de cordas
- IRINA GRUIA violín
- ANNE SCHLOSSMACHER viola
- THOMAS PIEL violoncello
- ESTHER VIÚDEZ óboe
- Fundación Caixa Galicia, 20:30

Parte I

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Cuarteto para óboe, violín, viola e violoncello en fa maior K 370/368b (1781)

Allegro

Adagio

Rondo: Allegro

Benjamin Britten (1913-1976)

Phantasy op 2, para óboe, violín, viola e violoncello (1932)

Andante alla marcia - Allegro giusto - Andante - A tempo - Molto più lento - Agitato - Molto più presto

Parte II

Anton Webern (1883-1945)

Satz fur Streichtrio op. post. (Movimento para trío de cordas) (1925)

Ruhig fliessend

Ernst von Dohnányi (1877-1960)

Serenata para trío de cordas en do maior op 10 (1902)

Marcia: Allegro

Romanza: Adagio non troppo, quasi andante - Poco più andante

Scherzo: Vivace

Tema con variazione: Andante con moto – Poco più animato – Più adagio

Rondo (Finale): Allegro vivace

INA GRUIA violín

ANNE SCHLOSSMACHER viola

THOMAS PIEL violoncello

ESTHER VIÚDEZ óboe

Irina Gruia, violín

Naceu en 1980 en Brasov (Romanía), onde iniciou os seus estudos baixo a tutela de Tereza Cristian e do mestre Ilarion Ionescu Galati, director titular da Orquestra Filarmónica de Brasov. Entre 1990 e 1994, compaxinou os seus estudos musicais na Escola de Belas Artes de Brasov con clases de Doina Ionescu, e posteriormente recibiu clases de Anca Smeu (Cuarteto Gaudeamus Brasov) nos últimos anos de formación neste centro ata 1998. Nese período tamén estudou co profesor Stefan Gheorghiu do Conservatorio de Bucharest ata obter o diploma da Escola de Belas Artes de Brasov en 1998.

Entre 1998 e 2002, fixou a súa residencia nos Estados Unidos tras aprobar en 1998 a proba de ingreso para o Harid Conservatory de Florida baixo a supervisión de Sergiu Schwartz. No 2000, pasou a proba de acceso á Hartt School of Music (Universidade de Hartford), na que tivo como profesores a Phillip Setzer e Eugene Drucker (Emerson String Quartet) e Pamela Frank. Mentre estudaba en Hartt gañou unha bolsa no 20/20 Chamber Music, un programa intensivo de música de cámara. Como parte do seu periplo estadounidense compatibilizou os seus estudos co inicio da súa carreira profesional nalgunha das orquestras americanas de máis prestixio: Symphony of the Americas, West Palm Beach Opera de Florida (1998-2000) e Connecticut Virtuosi (como axuda de concertino entre 2000 e 2003).

Dende xaneiro de 2003 é membro da Real Filharmonía de Galicia, onde ten praza de *violín tutti*, labor que desenvolve actualmente baixo a dirección de Antoni Ros Marbá.

Anne Schlossmacher, viola

Tras obter na súa Alemaña natal o Vordiplom na Hochschule für Musik de Frankfurt am Main, trasladouse aos Estados Unidos, onde lle recoñeceron como equivalente o Bachelor of Music, e onde tivo a sorte de poder perfeccionar os seus estudos con profesores como Wayne Brooks, Roberto Díaz e Joseph de Pasquale. Nos Estados Unidos tamén rematou un Master of Music (Rice University de Houston) e un Performance Diploma (Peabody Conservatory de Baltimore).

Durante os seus estudos en Alemaña e Estados Unidos, tamén adquiriu experiencia colaborando con diferentes orquestras profesionais e formacións de música de cámara: ensemble de cámara para música contemporánea Rheinland Pfalz, Bach Orchester Mainz, Kammeroper Frankfurt am Main, Maryland Symphony, New World Symphony de Miami e SWD Philharmonie Konstanz. Participou en clases maxistrais con James Dunham, Robert Vernon, Tabea Zimmermann e Serge Collot, e foi invitada a colaborar en festivais de verán en Alemaña, Canadá, Estados Unidos e Xapón. Forma parte da Real Filharmonía de Galicia dende 1999.

Esther Viúdez Calzada, óboe

Naceu en Bilbao, e estudou cos profesores Juan Tarín, Michael Winfield, John Anderson e Stefan Schilli. En 1991, obtivo o título profesional de óboe (premio de honra), e tres anos máis tarde o título superior no Conservatorio Juan Crisóstomo Arriaga de Bilbao. Posteriormente, estudou catro anos no Royal College of Music de Londres, no que obtivo os diplomas BMus e Teacher RCM. Ao rematar os seus estudos en Londres participou nun curso orquestral de tres meses de duración na Toho Gakuen Orchestra Academy (Xapón), e en 1999 foi seleccionada para a orquestra da Académie Européene de Musique do Festival Internacional de Arte Lírico de Aix-en-Provence. Asistiu a numerosos cursos de perfeccionamento con profesores como E. Abbuhl, E. Marsden, E. Martínez, F. Leleux, C. Wetzel, S. Schilli, D. Jonas, T. Indermühle, etc.

Colaborou con varias orquestras españolas, tales como a Sinfónica de Galicia, Orquestra Cidade de Granada, Sinfónica de Madrid, Sinfónica de Euskadi, Sinfónica do Principado de Asturias ou Sinfónica de Bilbao, coa que interpretou o *Concerto para óboe e orquestra* de Richard Strauss e o *Concerto para óboe e orquestra en do maior K 314* de Mozart. Así mesmo, foi óboe co-principal da Orquestra Pablo Sarasate de Pamplona.

Dende marzo do 2000 é óboe co-principal da Real Filharmonía de Galicia, e tamén exerceu como óboe principal durante a tempada 2005-2006 e parte da tempada 2006-2007, na que tamén interpretou o *Concerto para óboe e orquesta K 314* de Mozart.

Thomas Piel, violoncello

Naceu en Colonia (Alemaña) en 1974. Comezou os seus estudos musicais no conservatorio da súa cidade natal, e continuou a súa formación na Folkwang-Musikhochschule de Essen con Christoph Richter, onde no ano 2000 logrou o seu diploma de honra. Posteriormente, realizou un curso de posgrao coa profesora Ksenija Jankovich. Recibiu tamén clases de Yvan Chiffolleau en Lión (Francia), Siegfried Palm e Thomas Demenga, e no marco do Folkwang-Festival tocou nunha clase maxistral para Mstislav Rostropovich. Durante os seus estudos colaborou coa Junge Deutsche Philharmonie e a orquestra de cámara desta institución, o Ensemble Resonanz, no que tivo a oportunidade de traballar con músicos como Lothar Zagrosek, Rudolph Barchai, Thomas Zehetmair, Tabea Zimmermann, David Geringas, Rainer Schmidt, David Shallon e Tatjana Grindenko. Entre os seus numerosos concertos de música de cámara, cómpre salientar aparicións cos pianistas Vassily Lobanov e Pascal Devoyon, coa violinista Diemuth Poppen e co violoncellista Dimitri Ferschtman.

En 1998 foi cofundador do Ensemble eMeX, especializado en música contemporánea, co que ofreceu numerosos concertos por toda Europa. Con eles tivo a posibilidade de traballar con compositores como Nicolaus A. Huber, Sven Ingo Koch, York Hoeller, Valerio Sannicandro, Erik Janson, Gerhard Staebler, Carola Bauckholt, María Cecilia Villanueva e Isabel Mundry, entre outros, na estrea das súas obras. Tamén estreou obras para violoncello solo de Luis Antunes Peña e Martin Schuettler.

Foi ademais, entre 1997 e 2001, primeiro violoncello solista da Westphälische Kammerphilharmonie Gütersloh, coa que interpretou en marzo de 2001 *Introduktion, Thema und Variationen para violoncello solo e cordas* de Hans Werner Henze, en importantes salas de concerto de Alemaña. No 2000 participou na oitava edición da academia orquestral da Bayerischer Rundfunk baixo a dirección de Mstislav Rostropovich.

Desde o ano 2001 é membro da Real Filharmonía de Galicia, e forma parte de varios grupos de cámara, entre eles Chelicia, grupo de violoncellos de Compostela. Ademais ensina violoncello na Escola de música Berenguela en Santiago de Compostela. O seu labor pedagóxico comprende tamén colaboracións coa Escola de Altos Estudos Musicais de Galicia (música de cámara) e nos cursos de verán Música en Compostela, nos que no 2007 substituíu a Marçal Cervera nas clases de violoncello. O seu especial interese polos grandes violoncellistas do pasado levouno a facer recitais e conferencias sobre Gaspar Cassadó, Pau Casals e Paul Tortelier. Os seus próximos proxectos son homenaxes a Enrico Mainardi e Siegfried Palm.

3

xoves 22 de abril de 2010

- Carnaval, Schumann e o piano romántico
- ANDREA LUCCHESINI piano
- Schumann, Schubert, Scarlatti...*
- Conservatorio Prof. de Música, 20:30

Parte I

Domenico Scarlatti (1685-1757)

Sonata en re maior K 491

Sonata en sol maior K 454

Sonata en la maior K 342

Sonata en sol maior K 146

Franz Schubert (1797-1828)

Impromptus op 90 D 899

1 Impromptu en do menor: Allegro molto moderato

2 Impromptu en mi bemol maior: Allegro

3 Impromptu en sol bemol maior: Andante mosso

4 Impromptu en la bemol maior: Allegretto

Parte II

Johannes Brahms (1833-1897)

Klavierstücke op 118 (Pezas para piano)

1 Intermezzo (en la menor): Allegro non assai, ma molto apassionato

2 Intermezzo (en la mayor): Andante teneramente

3 Balada (en sol menor): Allegro energico

4 Intermezzo (en fa menor): Allegro un poco agitato

5 Romanza (en fa mayor): Andante

6 Intermezzo (en mi bemol menor): Andante, largo e mesto

Robert Schumann (1810-1856)

Carnaval op 9 (Pequenas escenas sobre catro notas)

1 Preambule (Preludio)

2 Pierrot

3 Arlequín

4 Valse noble (Vals noble)

5 Eusebius

6 Florestan

7 Coquette (Coqueta)

8 Replique (Réplica)

9 Papillons (Volvoretas)

10 A.S.C.H. – S.C.H.A. (Letters dansantes) (Letras danzantes)

11 Chiarina

12 Chopin

13 Estrella

14 Reconnaissance (Recoñecemento)

15 Pantalon et Colombine

16 Valse Allemande / Paganini (Vals alemán / Paganini)

17 Aveu (Confesión)

18 Promenade (Paseo)

19 Pause (Pausa)

20 Marche des Davidsbundler contre les Philistins (Marcha dos cofrades de David contra os filisteos)

ANDREA LUCCHESINI piano

Andrea Lucchesini, piano

Naceu en 1965, cursou estudos de piano con Maria Tipo, e en 1982 xa tiña rematado a súa formación musical. Un ano despois, en 1983, foi o primeiro italiano que gañaba a Dino Ciani International Piano Competition, premio co que iniciou unha brillante carreira internacional. Dende daquela foi invitado a tocar como solista con orquestras tan reputadas como a Berliner Philharmoniker, Münchner Philharmoniker, Concertgebouw Orchestra, Wiener Symphoniker, London Philharmonic, Royal Scottish National e Gustav Mahler Jungendorchester, baixo a dirección de mestres como Claudio Abbado, Roberto Abbado, Semyon Bychkov, Riccardo Chailly, Dennis Russell Davies, Gianluigi Gelmetti, Daniel Harding, John Neschling, Gianandrea Noseda, Carlo Rizzi e Giuseppe Sinopoli.

En 1994, un xurado internacional de musicólogos concedeulle o prestixioso galardón Accademia Chigiana Prize e un ano despois, en 1995, recibiu tamén o Critics Prize F. Abbiati. En xullo de 2001, no marco do Festival de Zúric, estreou a nova *Sonata para piano* de Luciano Berio, composición que seguidamente presentou nas principais ciclos europeos de concertos en Francia, España, Portugal, Holanda e Reino Unido.

A súa profunda implicación na música contemporánea demostrase nalgunhas das súas gravacións (*Kammerkonzert* de Berg e *Pierrot Lunaire* de Schoenberg coa Staatskapelle de Dresde e Giuseppe Sinopoli para Teldec) e pola súa estreita colaboración con compositores como Iván Fedele, Fabio Vacchi e Jörg Widmann. Recentemente, foi nomeado director artístico da prestixiosa Scuola di Musica di Fiesole, substituíndo así o mítico membro do Quartetto Italiano Piero Farulli. Dende xuño de 2008, tamén foi nomeado Académico de Santa Cecilia. Ofreceu concertos en París, Budapest, Barcelona e Valencia con orquestras de Italia, Hungría e España. Da súa intensa actividade cómpre salientar o recente regreso á escena alemá, que viu o triunfo co programa dedicado a Scarlatti, Schubert e Berio.

Gravou para Emi e Bmg e a súa execución do ciclo de sonatas para piano de Beethoven gravadas co selo discográfico Stradivarius foi premiada co Fonoforum Preis de 2004. En 2007, o selo discográfico británico Avie Records publicou a obra completa de solos para piano de Luciano Berio, un compacto que inmediata e unanimemente foi acollido con entusiasmo pola crítica internacional. Boa proba disto son as cinco estrelas que BBC Music Magazine, Grammophon e International Record Review lle outorgaron. Foi tamén galardoado co Classic Voice Prize de 2007 e, en febreiro de 2008, foi nominado como un dos tres melhores compactos de música contemporánea co gallo dos Classical Awards de 2008 de Cannes. En 2009 Avie records editou o seu segundo disco dedicado a Schubert, que tamén foi recibido con grande entusiasmo por público e crítica.

4

martes 27 de abril de 2010
► Os ciclos de cancións de Britten (3)
RONAN COLLETT barítono
ROGER VIGNOLES piano
Conservatorio Prof. de Música, 20:30

Parte I

Benjamin Britten (1913-1976)

Tit for tat

1 A song of enchantment

2 Autumn

3 Silver

4 Vigil

5 Tit for tat

Francis Poulenc (1899-1963)

La travail du peintre FP 161

1 Pablo Picasso

2 Marc Chagall

3 Georges Braque

4 Juan Gris

5 Paul Klee

6 Joan Miró

7 Jacques Villon

Benjamin Britten (1913-1976)

Um Mitternacht

Parte II

Benjamin Britten (1913-1976)

Wild with passion

Cradle song

The poison tree op 74 nº 6

Charles Edward Ives (1874-1954)

Remembrance

The greatest man (1921)

The Housatonic at Stockbridge (1921)

Tom sails away (1917)

Memories (1897)

1 Very pleasant

2 Rather sad

Benjamin Britten (1913-1976): Irish melodies

Sail on, sail on

Dear harp of my country!

‘Tis the last rose of summer

RONAN COLLETT barítono

ROGER VIGNOLES piano

Ronan Collett, barítono

Cursou os estudos de música no Pembroke College de Cambridge, e antes de licenciararse obtivo unha bolsa para cantar como barítono no St. John's College Choir. Posteriormente, cursou un posgrao con Noelle Barker e Iain Ledingham no programa de ópera da Royal Academy of Music, onde recibiu a medalla de prata da Worshipful Company of

Musicians. Tamén obtivo unha bolsa da Countess of Munster Musical Trust e un Sybill Tutton Award concedido pola Musicians Benevolent Fund, así como unha bolsa da Harold Hyam Wingate Foundation.

Entre os seus papeis operísticos salientan o papel protagonista de *Eugene Onegin* no Festival de Iford Arts, o Conde Almaviva coa Classical Opera Company, Morales na English National Opera, o encargado do hotel de *Death in Venice* baixo a dirección de Martyn Brabbins, Eneas co Gabrieli Consort, Tarquinius de *The Rape of Lucretia*, Harasta de *The Cunning Little Vixen* na Opera East, Pandolfe de *Cendrillon*, Nardo de *La finta giardiniera*, Chao Lin de *A Night at the Chinese Opera* de Judith Weir na RAO e Kilian de *Der Freischütz* baixo a dirección de Charles Mackerras no Festival de Edimburgo.

Participou no programa New Generation Artists da BBC entre 2006 e 2008. Ademais, recibiu unha bolsa da Borletti-Buitoni Trust en 2006 e o Premio Thierry Mermod no Festival de Verbier. Durante a súa permanencia neste programa colaborou con numerosos directores, como Andris Nelsons, James Judd e Mikhail Agrest, e con diversas orquestras, entre elas a Filarmónica da BBC, a Sinfónica da BBC e a National Orchestra of Wales da BBC. Recentemente, interpretou *Trouble in Tahiti* coa Münchner Rundfunkorchester en Múnich. En 2010 debutará en Xapón en *Belshazzar's Feast* coa Gunma Symphony Orchestra.

Ronan Collett tamén puido ser escoitado nos escenarios concertísticos de toda Europa e Australia. As súas últimas actuacións inclúen un recital con Mitsuko Uchida na Filarmónica de Berlín, *Die schöne Müllerin* con Philippe Cassard en Lincoln e un recital de lieder de Mozart con Iain Burnside en Italia. Desde o seu debut no Wigmore Hall en 2004, reapareceu neste escenario con regularidade con diversos acompañantes, como Roger Vignoles, Graham Johnson e Malcolm Martineau. Tamén interpretou o solo para barítono do *Réquiem de guerra* de Britten no Festival Internacional de Perth e na Sydney Opera House. Proximamente, ofrecerá en concerto unha interpretación de *L'enfance du Christ* coa Scottish Chamber Orchestra baixo a dirección de Robin Ticciati, un recital do Cole Porter Songbook en Leipzig, un recital no Wigmore Hall, e o seu debut en París no auditorio do Louvre.

Roger Vignoles, piano

O pianista Roger Vignoles é internacionalmente recoñecido como un dos músicos e pianistas acompañantes más distinguidos do mundo. Acompaña habitualmente aos melhores cantantes nos máis importantes auditórios e salas de concertos, e está considerado como unha destacada autoridade no repertorio da canción. Inspirado ao escoitar a Gerald Moore, ao deixar a universidade decidiu dedicarse á carreira de pianista acompañante, completando a súa educación musical co distinguido mestre vienes Paul Hamburger. Desde ese momento, a crítica do mundo enteiro recoñeceu as súas grandes calidades como intérprete. Na súa carreira, que abrangue xa as catro décadas, colaborou con destacados cantantes como Elisabeth Söderström, Dame Kiri Te Kanawa, Sir Thomas Allen, Olaf Bär, Barbara Bonney, Kathleen Battle, Christine Brewer, Brigitte Fassbaender, Bernarda Fink, Susan Graham, Thomas Hampson, Wolfgang Holzmair, Lorraine Hunt Lieberson, Dame Felicity Lott, Mark Padmore, John Mark Ainsley, Joan Rodgers e Sarah Walker.

Na tempada 2007-2008 actuou con Christine Brewer, Miah Persson, Genia Kühmeier, Anne Schwanewilms, Bernarda Fink, Mark Padmore, John Mark Ainsley, Wolfgang Holzmair e Robert Holl en lugares como o Wigmore Hall, Philharmonie Cologne, Vienna Konzerthaus, Vienna Musikverein, Schubertiade Schwarzenberg, Bonn Beethovenfest e no Teatro da Zarzuela de Madrid. Fixo tamén extensas xiras por Norteamérica con Kate Royal e Measha Brueggergosman.

Ademais de ofrecer recitais, dedica unha gran parte da súa actividade a idear e dirixir programas e festivais de canción. Creou varios ciclos no Queen Elizabeth Hall de Londres, como *Young Brahms, Landscape into Song* (unha homenaxe a Schubert) e *Scenes from Schumann*. De 1998 a 2002 foi director artístico do Nagaoka Winter Festival de Xapón, e desde 2002 codirector artístico do Ciclo de Lied de Santiago de Compostela. En 2007 foi director artístico do festival Leeds Lieder Plus, unha fin de semana dedicada á canción xunto a artistas como Mark Padmore, Measha Brueggergosman, Florian Boesch e Elizabeth Watts.

A súa extensa discografía inclúe gravacións moi eloxiadas –dende o lied alemán até a *mélodie* francesa, pasando pola canción española e a canción de cabaré– con artistas como Susan Graham, Sir Thomas Allen, Dame Kiri te Kanawa, Sarah Walker, Anthony Rolfe Johnson, Joan Rodgers e Véronique Gens. Cabe destacar as súas gravacións de Schumann e Brahms con Bernarda Fink para Harmonia Mundi e, para Hyperion, as gravacións de Britten, Tippett e Finzi con Mark Padmore, a gravación en curso da integral de cancións de Strauss con Christine Brewer, Anne Schwanewilms e Andrew Kennedy e o *Schwanengesang* de Schubert con Robert Holl. Proximamente aparecerán no mercado os *Donne Sonnets* e *Winter Words* de Britten con Mark Padmore en Harmonia Mundi, e o cuarto volume da integral de Strauss con Christopher Maltman e Alastair Miles.

Roger Vignoles é tamén un extraordinario profesor, e impartiou clases maxistrais en Ámsterdam, Bruxelas, Copenague, Estocolmo, Nova York, Boston, Baltimore, Montreal e Toronto. Acude regularmente á Universidade de Indiana (Bloomington) así como ao Britten-Pears Young Artists' Programme en Snape, e é Prince Consort Professor of Accompaniment no Royal College of Music de Londres. Dende 2004 dirixe o Sommer Lied Weinberg, un curso na Alta Austria para cantantes e pianistas.

Os seus compromisos futuros inclúen unha xira con Kate Royal e Christine Rice, recitais no Wigmore Hall con Mark Padmore, Miah Persson, Elizabeth Watts e Andrew Kennedy, recitais da BBC en St. Luke, concertos con John Mark Ainsley, Bernarda Fink, Thomas Allen, Felicity Lott e Renata Pokupic e unha xira por Xapón con Mihoko Fujimura. En 2009-10 presentará un ciclo de Strauss no Wigmore Hall de Londres.

5

venres 30 de abril de 2010

►Arias de ópera de Haendel
 ANN HALLENBERG mezzosoprano
 IL COMPLESSO BAROCCO
 ALAN CURTIS director
 Círculo das Artes, 20:30

Georg Friedrich Haendel (1685-1759)

Parte I

Amadigi: Pena tiranna (Unha pena tirana), aria de Dardano

Agrippina: Se vuoi pace, aria de Agrippina

Agrippina: Obertura

Agrippina: Ogni vento, aria de Agrippina

Radamisto: Qual nave smarrita, aria de Radamisto

Il pastor fido: Sento brillar, aria de Mirtillo

II parte

Tolomeo: Stille amare, aria de Tolomeo

Alcina: Mi lusinga il dolce affetto (Sedúcemme un doce afecto), aria de Ruggero

Serse: Crude furie (Crueis furias), aria de Serse

Ariodante: Obertura

Ariodante: Scherza infida (Búrlate infiel), aria de Ariodante

Ariodante: Dopo notte (Tras a noite), aria de Ariodante

ANN HALLENBERG mezzosoprano

IL COMPLESSO BAROCCO

ALAN CURTIS director

Ann Hallenberg, mezzosoprano

A mezzosoprano sueca Ann Hallenberg actuou nos principais escenarios de ópera: Teatro alla Scala de Milán, Teatro Carlo Felice de Xénova, Ópera Nacional de París, Ópera de Lión, Opéra du Rhin (Estrasburgo), Opernhaus de Zúric, Semperoper de Dresde, Vlaamse Opera de Anveres, Staatsoper de Stuttgart, Komische Oper de Berlín, Ópera Garnier de Mónaco, Ópera de Montpellier, Ópera Nacional de Noruega, Royal Swedish Opera, Drottningholm Theatre (Estocolmo), etc. Cantou en numerosos festivais, tales como o Wiener Festwochen, Dresdener Musikfestspiele, Festival de Beaune, Festival de Música Antiga de Utrecht, Tanglewood Festival ou Boston Early Music Festival, e tamén foi invitada polas principais salas de concertos de Europa e Norteamérica.

Traballou cos directores máis sobranceiros: Riccardo Muti, Christophe Rousset, Emmanuelle Haïm, William Christie, Marc Minkowski, Philippe Herreweghe, Fabio Biondi, Alan Curtis, Ivor Bolton, Ottavio Dantone, Paul McCreesh, Andreas Spering, Christoph Spering, Alessandro de Marchi, Federico Maria Sardelli, Michael Hofstetter, Jean-Christophe Spinosi, Roy Goodman, Arnold Östman, Patrick Fournillier, Francesco Corti, Jos van Veldhoven, Marcus Creed, Kwame Ryan, etc.

O seu repertorio inclúe Isabella (*L'italiana in Algeri*), Orfeo (*Orfeo e Euridice* de Gluck), o papel principal de *Aristeo* de Gluck, Carmen, Charlotte (*Werther*), Orlofsky (*Die Fledermaus*), o papel titular de *Juditha Triumphans* de Vivaldi, Bradamante (*Orlando Furioso* de Vivaldi), Servilia (*Tito Manlio* de Vivaldi), Clarice (*O amor das tres laranxas* de Prokofiev), Isseo (*Europa riconosciuta* de Salieri), Deianira (*Ercole amante* de Cavalli), etc. Entre os seus papeis de Haendel, interpretou os seguintes personaxes: Dejanira en *Hércules*, Ruggiero e Bradamante en *Alcina*, o papel titular de *Orlando*, Tauride en *Arianna*, Tedata en *Flavio*, Cornelia en *Giulio Cesare*, Tirinto en *Imeneo*, Storgé en *Jephta*, Arsamene en *Serse*, o papel titular en *Siroe*, Irene en *Tamerlano*, Cyrus en *Belsazar* e Piacere en *Il trionfo del Tempo e del Disinganno*.

Na tempada 2006-07, interpretou o papel principal de *Ascanio in Alba* de Mozart no Teatro alla Scala de Milán, Dejanira de *Hércules* na Ópera de Holanda (Amsterdam), Isabella en *L'italiana in Algeri* de Rossini na Staatsoper de Hannover e na Ópera de Essen, Orlando de Haendel no Festival de Beaune con Ottavio Dantone e en Essen con Alessandro de Marchi, o papel protagonista de *Tolomeo* de Haendel en Viterbo con Alan Curtis, Servilia de *Tito Manlio* de Vivaldi en Bruxelas con Ottavio Dantone e *Der Tag des Gerichts* de Telemann en París con David Stern.

Entre os seus proxectos recentes e futuros, cómpre mencionar o papel principal en *Tamerlano* de Haendel, *Piacere de Il trionfo del Tempo e del Disinganno* con Paul McCreesh (ambos os dous no Teatro Real de Madrid, en Birmingham con Emmanuelle Haïm e en Stavanger con Fabio Biondi), *Storgé de Jephtha* de Haendel na Opéra National du Rhin de Estrasburgo con Ivor Bolton, *Orfeo en Orfeo e Euridice* de Gluck en Berlín con Lothar Zagrosek, *Servilia* en *Tito Manlio* de Vivaldi no Barbican de Londres con Ottavio Dantone, *Ramiro* en *Montezuma* de Vivaldi en París e Viena con Alan Curtis, a cantata de *Il pianto di Maria* de Ferrandini e o *Stabat Mater* de Haydn en Amsterdam con Andrea Marcon, e o *Requiem* de Mozart en Salzburgo con Ivor Bolton.

Ann Hallenberg estudiou no University College of Opera de Estocolmo (con Kerstin Meyer e Erik Sædén) e con Joy Mammen en Londres.

Il Complesso Barocco

Il Complesso Barocco é un grupo de novos solistas italianos, tanto cantantes como instrumentistas, fundado por Alan Curtis en 1992, especializados en música de Haendel e o Barroco italiano. As súas primeiras gravacións, como os ciclos de madrigais de Marezio, Monteverdi e Sigismondo D'India e o Libro VI completo de Gesualdo (para a discográfica italiana Symphonia), as súas aparicións nos más importantes festivais italianos e as súas xiras de concertos fixeron crecer rapidamente a súa reputación por unhas interpretacións apaixonadas, expresivas e ricas en fantasía, pero tamén de gran calidade de entoación e precisión estilística.

Despois da súa participación no Berkeley Festival (California) en 1994 e, especialmente a partir de 1995, con concertos en Innsbruck (Schloss Ambras), Lisboa (Gulbenkian Festival), Berlín (Konzerthaus), Amsterdam (Concertgebouw), Londres (Lufthansa Baroque), Róterdam (De Festival), Bayreuth (Baroque Festival), Viena (Konzerthaus e Resonanzen Festival), Göttingen e o Halle Haendel Festival, a súa fama internacional non parou de crecer. Ao famoso director de cine alemán Werner Herzog gustáronlle tanto as súas interpretacións dos madrigais de Gesualdo (“*eles fan que outros grupos que interpretan este repertorio soen como cans co rabo entre as pernas*”) que os invitou a seren os protagonistas do seu documental sobre Gesualdo, galardoado co premio Amsterdam Rembrandt e o Prix Italia. O grupo comezou a súa relación con Deutsche Gramophon-Archiv coa gravación de *Rodelinda* de Haendel, e realizou a undécima das súas gravacións con Virgin Classics, que xa inclúen cinco óperas de Haendel: *Admeto* (reconstrucción de Alan Curtis desta primeira ópera italiana de Haendel), *Vincer se stesso è la maggior vittoria ovvero Rodrigo, Arminio* (elixida como a mellor gravación de Haendel do ano 2001), *Deidamia* (premiada co premio da Deutschen Schallplattenkritik como mellor compacto de ópera de 2003), e *Radamisto* (gravación de 2005 que recibiu o primeiro premio The Stanley Sadie Handel Prize 2006). Outros compactos de Il Complesso Barocco son *Giustino* de Vivaldi, os dous completos e unha selección de madrigais de Monteverdi (Diapasón d'Or de l'Eté 1998), obras de Michelangelo Rossi e Antonio Loti, o oratorio dramático *Il sansone* de Benedetto Ferrari e *Lettere Amoroze* de Domenico Scarlatti. O compacto de Lotti foi cualificado cun 9 por Repertoire, e o de Rossi, “dunha beleza deslumbrante” (The Guardian), recibiu o Preis der Deutsche Schallplatterkritik e o Antonio Vivaldi International Recording Prize como mellor producción de 1997 na sección vocal.

O grupo gravou tamén o oratorio de Andrea Ziani *Assalone punito*, *La notte d'Amore*, *Música para unha voda dos Medici* (Stradivarius) e *La Maga abbandonata*, unha selección da mellor música de Haendel relacionada co tema da meiga abandonada coa soprano Simone Kermes e a mezzosoprano Maite Beaumont (BMG Classics). As últimas óperas de Haendel que gravou son *Deidamia* (Virgin), *Lotario* (BMG), *Rodelinda* (Deutsche Grammophone), *Radamisto* (Virgin), *Fernando re di Castiglia, Sosarme, Floridante, Tolomeo, Alcina e Ezio*. Tamén gravou *Giustino* de Vivaldi, reposta por primeira vez por Alan Curtis no Teatro Olímpico de Palladio en Vicenza, na Opéra Royal de Versalles, La Fenice de Venecia, Houston, Bos Aires, Róterdam, Solothurn, etc.

A súa gravación da perdida obra de Vivaldi *Motezuma* (DGG-Arquiv) recibiu o premio e a aclamación da crítica e do público e realizaron unha xira internacional con posta en escena de Stefano Vizioli durante a tempada 2007-08. Outra ópera de Vivaldi, *Ercole su'l Termodonte*, con reconstrucción de Alessandro Ciccolini, foi tamén unha estrea mundial de Il Complesso Barocco no festival de Spoleto, producción que se gravou en DVD en abril de 2007. Tamén en Spoleto, presentaron a producción escénica de John Pascoe de *Ariodante* de Haendel. No mesmo ano, co gallo da celebración do centenario de Domenico Scarlatti, presentaron *Tolomeo e Alessandro* de Scarlatti na Piccola Accademia di Montisi Music Festival (Toscana), Santiago de Compostela (Festival Via Stellae) e Madrid (ciclo “Os séculos de ouro”), onde o gravaron para Decca. Esta ópera repuxeróna en xaneiro de 2008 en París (Théâtre des Champs Elysées) e en Viena (Theater an der Wien).

Durante 2008 representaron, entre outras óperas e concertos, *Ezio* de Haendel e de Gluck no Theatre de Poissy, onde o gravaron, e retransmitiuse tamén por televisión. Outras gravacións no último ano inclúen arias de ópera e aberturas de Haydn con Anna Bonitatibus, arias de Haendel para Carestini con Vesselina Kasarova, arias de ópera e sinfonías de Porpora con Karina Gauvin e *Ezio* de Gluck con Sonia Prina, Ann Hallenberg, Max Emanuel Cencic e Topi Lehtipuu.

Alan Curtis, director

O director americano, clavecinista e erudito Alan Curtis foi un dos primeiros representantes da corrente da música dos séculos XVII e XVIII con criterios historicistas, un pioneiro no rexurdimento de obras mestras barrocas esquecidas, e un dos principais expoñentes das óperas de Haendel. Estudou con Gustav Leonhardt en Amsterdam entre 1957 e 1959, e despois de volver aos Estados Unidos obtivo o seu doutoramento en musicoloxía pola Universidade de Illinois, e formou parte do departamento de música da Universidade de California.

Durante moitos anos dividiu o seu tempo entre Berkeley e Europa, pero nas últimas décadas dedicouse por completo á interpretación, principalmente das óperas que abranguen dende Monteverdi até Mozart. En Berkeley, na década dos sesenta, a súa reconstrucción de *L'incoronazione di Poppea* significou a primeira vez, durante séculos, que a obra se representaba sen unha reorquestración moderna. En 1980 debutou na Scala dirixindo *Ariodante* e en 1982, utilizando a súa nova edición da obra, realizou a estrea moderna de *La schiava liberata* de Jommelli coa Netherlands Opera. En 1984 dirixiu *Armide* de Gluck no restaurado Teatro Bibiena de Boloña e dende daquela dirixiu a ópera en dúas producións máis, incluíndo unha coa súa propia orquestra no Châtelet en París. Tamén en 1984 estreou en Innsbruck, Madeira e Lisboa a súa moderna representación de *Rodrigo* de Haendel.

Entre os seus moitos éxitos operísticos, inclúense ademais *Gli Orazi ed i Curiazi* de Cimarosa (Roma, 1989) e *Floridante* de Haendel (Toronto, 1990). En 1998 dirixiu a primeira posta en escena de *La liberazione di Ruggiero dall'isola d'Alcina* de Francesca Caccini en Prato, e en 2000 unha nova producción de *Radamisto* para a apertura do Festival Haendel de Halle.

En 1992 fundou Il Complesso Barocco, un grupo de novos solistas, vocais e instrumentais, especializados nos madrigais italianos de compositores como Marenzio, Monteverdi, Gesualdo e D'India e na música vocal e instrumental do Barroco tardío. Curtis realizou numerosas gravacións para diferentes selos, incluíndo Archiv Produktion, que obtiveron numerosos premios.

A lista de éxitos destacados entre producións de ópera, gravacións e concertos incrementouse nos últimos anos con *Rodelinda*, *Floridante*, *Tolomeo*, *Ezio* e *Alcina* (Deutsche Grammophone Archiv). Coa colaboración de Alessandro Ciccolini, quen realizou unha brillante reconstrucción das partes perdidas da redescuberta ópera *Motezuma* de Vivaldi, realizou a primeira gravación (DGG Archiv) e a súa producción escénica en Lisboa, Wiesbaden, Italia e Bilbao. En 2006, o mesmo equipo produciu a primeira reposición moderna de *Ercole su'l Termodonte* de Vivaldi, con deseño e dirección escénica de John Pascoe, para o Festival de Spoleto. Para o 50 aniversario deste mesmo festival convidárono a dirixir unha nova producción de Pascoe de *Ariodante* de Haendel. Ambas as dúas producións están dispoñibles en DVD (Dynamic).

Entre as súas novas gravacións, inclúense arias de ópera e aberturas de Haydn con Anna Bonitatibus, arias de Haendel para Carestini con Vesselina Kasarova, arias de ópera e sinfonías de Porpora con Karina Gauvin e *Ezio* de Gluck con Sonia Prina, Ann Hallenberg, Max Emanuel Cencic e Topi Lehtipuu.

6

luns 3 de maio de 2010

- Recercadas de Ortiz,
a arte da improvisación
- SANTI MIRÓN viola da gamba
- MANUEL VILAS arpa de dúas ordes
- Fundación Caixa Galicia, 20:30

Diego Ortiz (c.1510-c.1570)
Libro Segundo (A arte da improvisación), Roma 1553

Parte I

*De la manera de tañer
el violon con el cymbalo que es sobre canto llano...*

Seis recercadas sobre el canto llano La Spagna

*La manera de tañer
el Violon con el cymbalo q es sobre cosas compuestas...*

Madrigal O felice occhi miei de J. Arcadelt
Recercada primeira sobre O felice occhi miei
Recercada segunda sobre o mesmo madrigal
Recercada terceira sobre o mesmo madrigal
Recercada cuarta que é quinta voz sobre o mesmo madrigal

*Estas quatro recercadas que aqui se siguen me parecio poner libres y sueltas para exercitar la mano
y en parte dar noticia del descenso que se ha de tener quando se tañe vn Violon solo...*

4 Reçercadas a violon solo

Parte II

La misma orden que he tenido en el Madrigal passado siguo enesta Cancion Franzeza...

Canción Doulce Memoire de P. Sandrin
Recercada primeira sobre Dovlce Memoire
Recercada segunda sobre o mesmo madrigal
Recercada terceira sobre o mesmo madrigal
Recercada cuarta que é quinta voz sobre o mesmo madrigal

*Para mayor cumplimiento desta obra me parecio poner aqui estas Recercadas sobre estos Cantos Llanos
que en Italia commumente llaman Tenores...*

Nove recercadas sobre tenores

SANTI MIRÓN viola da gamba
MANUEL VILAS arpa de dúas ordes

Santi Mirón, viola da gamba

Naceu en Barcelona e comezou a estudar viola da gamba en 1995 con Clara Hernández e Pere Ros, no conservatorio de Barcelona. En 1998 trasladouse a Estrasburgo, e no conservatorio desta cidade estudiou con Guido Balestracci e Martin Bauer, e obtivo a *medaille d'or* no ano 2000. Máis tarde estudiou na Escola Superior de Música de Cataluña (ESMUC) con Sophie Watillon e Jordi Savall.

Foi membro do *consort* de violas Banchetto Musicale (Pere Ros) e L'Amoroso (Guido Balestracci), e formou parte tamén de numerosos grupos e orquestras como, entre outros, Le Parlement de Musique, Accademia Montis Regalis, Los Músicos de su Alteza, Nova Lux Ensemble, Arsyz de Borgoña, Coro da Comunidade de Madrid, Coro de Cámara do Palau de la Música Catalana, Musica Ficta, Victoria Musicae de Valencia, Capella de Música de Santa María del Pi de Barcelona, Aires de Hesperia e Il Gruppolo Espagnoulo (Tenerife), Ars Atlántica, Capella Virelai, Turba Musici, Orquestra Sinfónica de Barcelona e Nacional de Cataluña, Le Tendre Amour, Delos Ensemble de Lisboa, La Principessa Philosophia, Orquestra Barroca Catalana, etc. Realizou gravacións para as discográficas Symphonia, Accentus, Opus 111, Arsis, e radios e televisións tanto en España como noutros países.

Así mesmo, traballou cos directores Pierre Cao, Martin Gester, Jordi Reguant, Alessandro de Marchi, Robert King, David van Asch, Ottavio Dantone, entre outros. No eido do ensino cabe destacar os cursos, charlas e conferencias concerto, que realiza anualmente, nos conservatorios de música de Barcelona e Badalona.

No 2001 fundou en Holanda, co recoñecido internacionalmente Martin Gester, o ensemble Anima e Corpo, grupo co que se centra a súa actual actividade musical, realizando concertos con programas orquestrais, como por exemplo algunas cantatas de Bach, a *Paixón segundo San Marcos* de Keiser ou as *Vésperas* de Monteverdi, e programas de cámara, como a interpretación das cantatas italianas de Haendel. O próximo proxecto do grupo é a gravación da integral das cantatas de Domenico Scarlatti coa soprano Marta Almajano.

Manuel Vilas, arpa de dúas ordes

Naceu en Santiago de Compostela, onde iniciou os seus estudos musicais. Estudou arpazas antigas dos séculos XII a XVIII, en Madrid con Nuria Llopis e en Milán con Mara Galassi. Colaborou con numerosos grupos como Les Musiciens du Louvre, Al Ayre Español, Musica Ficta, Capela de Ministrers, Ensemble Elyma, Camerata Iberia, Orquestra Barroca de Sevilla, La Trulla de Vozes, Ars Longa (La Habana), Coro Nacional de España, Lyra Ensemble (Múnich), etc., nos máis importantes festivais de España, Alemaña, Cuba, Estados Unidos, Ecuador, República Checa, Austria, Portugal, Suíza, Francia, Bolivia, Bélgica, Italia, Arxentina, Chile, Holanda, etc. Tamén realizou concertos como solista con programas centrados na música barroca española, americana e italiana (concertos ofrecidos en Holanda, Chile, España, Estados Unidos e Cuba) e conferencias e cursos en diferentes países.

Colaborou como acompañante e tamén como solista en máis de corenta discos con diferentes grupos e discográficas. Participou en producións operísticas en París e Viena (*L'incoronazione di Poppea* de Monteverdi), Madrid, Xenebra e México (*La Púrpura de la Rosa* de Torrejón y Velasco), Múnich, Vigo e San Sebastián (*Orfeo* de Monteverdi) e participou na estrea de *Salir el amor del mundo* de Sebastián Durón no Teatro Arriaga de Bilbao e *Fortunas de Andrómeda y Perseo* no Corral de comedias de Almagro. Foi o primeiro arpista en ofrecer un curso de arpa barroca española en Estados Unidos e en Cuba.

Actualmente, está centrado nun ambicioso proxecto de recuperación de pezas vocais do barroco español interpretadas exclusivamente co acompañamento da arpa de dúas ordes, tal como se facía na época. Deste proxecto, até este momento publicáronse tres discos compactos: un para o selo Naxos coas tonadas de Sebastián Durón coa soprano Raquel Andueza, outro titulado *Tonos al arpa* coa mezzosoprano Marta Infante para Enchiriadis e un terceiro coa soprano Estrella Estévez para o selo Arsis. En 2008 fundou o emsemble Ars Atlántica coa estrea en tempos modernos das cantatas procedentes do palacio Contarini, interpretadas xunto á mezzosoprano Marta Infante.

É director artístico do proxecto de gravación dos cen tons humanos contidos no chamado *Manuscrito Guerra* (século XVII), manuscrito que investiga desde hai unha década. Trátase dunha colaboración conxunta entre o conxunto Ars Atlántica, o Festival Via Stellae, a Radio Galega e a discográfica inglesa Naxos; en xaneiro de 2011 sairá o primeiro volume dos seis que componen este proxecto.

Unha das súas especialidades é ofrecer recitais con cantantes e acompañou a solistas como Raquel Andueza, Guillemette Laurens, Monica Piccinini, Felix Rienth, María del Mar Fernández Doval, Isabel Monar, Alicia Berri, Isabel Álvarez, Juan Sancho, Marta Infante, Mercedes Hernández, Estrella Estévez, etc.

Foi un dos asesores no proxecto de recuperación dos anxos musicos da Catedral de Valencia. Así mesmo, é pioneiro no estudio e interpretación de certas arpazas hoxe totalmente esquecidas, como a arpa dobre que circulou pola Coroa de Aragón no século XIV e a chamada arpa misional chiquitana (Bolivia, século XVIII), coa que ofreceu no Via Stellae 2009 o primeiro recital de música chiquitana para arpa.

Proximamente, sairá ao mercado o seu compacto coa soprano italiana Monica Piccinini que inclúe, entre outras obras, a primeira gravación mundial dunhas pezas para voz e arpa procedentes dun mosteiro de Braga (Portugal). Entre os seus próximos compromisos salientan a participación na produción que o Teatro Campoamor de Oviedo fará de *L'incoronazione di Poppea* de Monteverdi baixo a dirección de Kenneth Weiss e no festival internacional de arpa de Ostrava (República Checa).

7

xoves 6 de maio de 2009

- Fantasy in blue: Purcell & Gershwin
- GUILLEMETTE LAURENS mezzosoprano
- FUOCO E CENERE
- Círculo das Artes, 20:30

Parte I

- George Gershwin (1898-1937): Summertime, de *Porgy and Bess*
 Henry Purcell (1659-1695): Strike the viol, de *Come, ye sons of art* Z 323
 Henry Purcell: Fantaisie 5
 Henry Purcell: Round-O Z 684
 George Gershwin: Embraceable you, de *Girl crazy*

- Henry Purcell: How blest are shepherds, de *King Arthur*
 George Gershwin: Bess you is my woman, de *Porgy and Bess*

- George Gershwin: But not for me, de *Girl crazy*
 George Gershwin: Impromptu
 Henry Purcell: Ground “Oft she visits”, de *Dido e Eneas*
 George Gershwin: Sweet and low down, de *Tip-Toes*
 George Gershwin: Foggy day, de *A damsel in distress*

Parte II

- Henry Purcell: Cold Song, de *King Arthur*
 Henry Purcell: Hornpipe
 George Gershwin: Preludio I
 George Gershwin: Someone to watch over me, de *Oh, Kay!*

- Henry Purcell: Chacona
 George Gershwin: Dous valses

- George Gershwin: My man's gone now, de *Porgy and Bess*
 George Gershwin: Preludio II
 Henry Purcell: Lamento de Dido, de *Dido e Eneas*

GUILLEMETTE LAURENS mezzosoprano
 FUOCO E CENERE
 Jay Bernfeld viola da gamba e director
 Patricia Lavail frauta de pico
 Caroline Howald viola da gamba
 Ariane Maurette viola da gamba
 Ronald Martin Alonso viola da gamba

Guillemette Laurens, mezzosoprano

Un sentido visceral da traxedia, un don innato para a expresión das paixóns, unha arte consumada na fluidez dos ornamentos e a naturalidade refinada do *parlar cantando* barrocos e, por riba de todo, un timbre que irradia calor e humanidade... Faltan superlativos cando se trata de definir a Guillemette Laurens, que se converteu nunha verdadeira lenda viva en tan só vinte e cinco anos.

A súa entrada en Les Arts Florissants marca o comezo dunha carreira barroca meteórica: a súa interpretación de Cybèle na mítica resurrección de *Athys* levada a cabo por Christie e Villégier en 1987 constitúe, para os namorados do século XVII, un indicio suficiente da posición crucial que ocupa no centro da gran revolución barroca dos últimos trinta anos. Guillemette Laurens demostrou a súa versatilidade con Gustav Leonhardt, Philippe Herreweghe, Jean Claude

Malgoire, René Jacobs, Marc Minkowski, Ton Koopman, Il Giardino Armonico, Capriccio Stravagante, Europa Galante e, desde os seus comezos, con Fuoco e Cenere.

O seu carácter de aventureira do canto fixo que non se limitase aos camiños definidos pola súa especialidade, por moi variada que esta sexa: a voz lixeira desta mezzosoprano imprevisible brota con igual ventura tanto na música medieval coma na melodía, de Mozart a Zemlinsky, acompañada polo pianista Alexandre Tharaud.

Patricia Lavail, frauta de pico

Patricia Lavail participou en cada tempada de Fuoco e Cenere desde a súa creación, e pode considerarse o piar do conxunto. Aclamada pola naturalidade da súa interpretación, foi a primeira francesa galardoada na categoría de instrumento solista do prestixioso concurso de música antiga de Bruxas. Ao longo da súa carreira musical, participou en diversos conxuntos, como Capriccio Stravagante, Suonare e Cantare ou Fuoco e Cenere, cuxo repertorio abrangue desde a Idade Media ata o Barroco. Recreou obras de numerosos compositores (Konstantin Miereanu, Daniel Tosi e Akira Tamba, entre outros), das cales fixo as primeiras gravacions en disco e para a radio. O seu desexo consiste en utilizar esta música para chegar ao público cun son máis natural, máis achegado á voz humana e, ao mesmo tempo, unha estética intemporal.

Caroline Howald, viola da gamba

Cursou no Centre de Musique Ancienne de Xenebra os estudos de frauta doce con Gabriel Garrido e de viola da gamba con Ariane Maurette. A súa carreira de concertista comezou inmediatamente despois. Actuou nos escenarios europeos acompañada de Gabriel Garrido, Ariane Maurette, Christophe Coin, Jay Bernfeld, Skip Sempé, Guillemette Laurens e un longo etcétera. É profesora de frauta doce e viola da gamba no CSP-CNR de París desde 1996. Caroline Howald e Ariane Maurette tocan en dúo desde hai máis de quince anos. En 1986 fundaron o seu propio conxunto, Isabelle d'Este, co cal gravaron tres discos e ofreceron numerosos concertos.

Ariane Maurette, viola da gamba

Despois de impartir clases durante uns anos na Schola Cantorum de Basilea, en 1975 foi cofundadora do Centre de Musique Ancienne de Xenebra, onde traballa como docente desde hai dezaoito anos. Concertista no máis profundo do seu ser, colabora con Hesperion XX (Jordi Savall), Les Arts Florissants (William Christie) e La Chapelle Royale (Philippe Herreweghe). É profesora no Departamento de Música Antiga do CNR de París desde 1989, onde leva a cabo un ensino multidisciplinar cuxo segredo só coñece ela. Tamén acostuma participar en aventurados experimentos, como os de Guillemette Laurens e o conxunto Fuoco e Cenere, nos cales rexorde unha antiga complicidade.

Ronald Martin Alonso, viola da gamba

Tras finalizar os seus estudos de guitarra e contrabaixo no Instituto Superior de Arte de A Habana, Ronald Martin interesouse pola música antiga, máis concretamente pola viola da gamba. Formouse no seo do conxunto Ars Longa de A Habana. Participou na gravación de tres discos de música barroca latinoamericana, e actuou en Francia, Italia, España, Alemaña e Croacia, entre outros países. Colabora con regularmente con Fuoco e Cenere en calidade de violista.

8

venres 7 de maio de 2010

- A dúo: ópera, canción e oratorio
- ELENA DE LA MERCED soprano
- JOSEP MIQUEL RAMÓN barítono
- RUBÉN FERNÁNDEZ AGUIRRE piano
- Donizetti, Mendelssohn, Schumann...*
- Círculo das Artes, 20:30

Parte I

Felix Mendelssohn (1809-1847)
Sechs Duette op 63 (Seis dúos op 63)

Ich wollt, meine Lieb ergösse
Abschiedslied der Zugvögel
Gruß
Herbstlied
Volkslied
Maiglöckchen und die Blümelein

Robert Schumann (1810-1856)

Ländliches Lied op 29 nº 1
In der Nacht op 74 nº 4

Joseph Haydn (1732-1809)

Die Schöpfung (A creación) (1796-98)
“Hölle Gattin! / Teurer Gatte!”, dúo de Adán e Eva

Parte II

Joseph Haydn (1732-1809)

Orlando Paladino (1782)
“Vittoria, vittoria!”, cavatina de Pasquale
“Vuò divertirmi adesso... Quel tuo visetto amabile”, recitativo e dúo de Pasquale e Eurilla

Vicent Martín i Soler (1754-1806)

La festa del villaggio () (1798)
“Qui non servono scuse... Tu marito non mi sei”, recitativo e dúo de Giannotto e Laura

Gaetano Donizetti (1797-1848)

L'elisir d'amore (O elixir de amor) (1832)
“Come sen va contento!... Quanto amore!”, recitativo e dúo de Adina e Dulcamara

Gaetano Donizetti (1797-1848)

Don Pasquale (1843)
“E il dottor non si vede... Pronta io son”, recitativo e dúo de Norina e Malatesta

ELENA DE LA MERCED soprano

JOSEP-MIQUEL RAMÓN barítono

RUBÉN FERNÁNDEZ AGUIRRE piano

Elena de la Merced, soprano

É un dos nomes do panorama lírico que pouco a pouco e cunha traxectoria sempre ascendente se gañou o prestixio e o respecto tanto do público coma dos responsables dos teatros e salas de concerto más importantes de España e do estranxeiro. Formada en Valencia coas mestras Felisa Navarro e Ana Luisa Chova e sen abandonar nunca o mundo do concerto e do recital, é no da ópera no que desenvolve fundamentalmente a súa carreira, interpretando gran número de papeis entre os que salientan: Cleopatra en *Julio Cesare*, Oscar en *Un ballo in maschera*, Norina en *Don Pasquale*, Constance en *Dialogues des Carmélites*, Corinna en *Il viaggio a Reims*, Rosina en *O barbeiro de Sevilla*, Amira en *Ciro*

in Babilonia, Rosina en *La finta semplice*, Adina en *L'elisir d'amore*, Gilda en *Rigoletto*, Marzellina en *Fidelio*, Liù en *Turandot*, Susanna en *As vodas de Fígaro*, etc.

Debutou na Scala de Milán xunto a Plácido Domingo no papel de Carolina en *Luisa Fernanda* e posteriormente levaron esta zarzuela á Ópera de Washington, á Ópera de Los Angeles e ao Teatro Real de Madrid. Cantou tamén no Teatro Comunal de Boloña, Carlo Felice de Xénova, La Fenice de Venecia, Kammeroper de Viena, Champs Elysées de París, Palau de les Arts de Valencia, Bregenzer Festspiele, Liceo de Barcelona, ABAO de Bilbao, Teatro da Maestranza de Sevilla, Villamarta de Xerez, Ópera de Tenerife, Festival Mozart da Coruña, auditorio da Bayerischer Rundfunk Orquestra de Múnic, Ópera de Lausanne, etc.

Gravou en compacto *Orfeo e Euridice* xunto ao mestre Peter Maag, *Amadigi di Gaula* de Haendel con Eduardo López Banzo e, en dvd, *Il burbero di buon cuore* de Martín y Soler (Teatro Real dirixido por Christophe Rousset), *Il viaggio a Reims* de Rossini (Liceo, Jesús López Cobos) e *La Bohème* no Bregenzer Festspiele de Austria. Traballou baixo a dirección de mestres como Lorin Mazel, Marcello Viotti, Frühbeck de Burgos, David Jackson, García Navarro, Antonio Pirolli, Jacques Delacote, Marco Armiliato, Tiziano Severini, Kamal Kanh, Ros Marbá, Harry Bicket, Miquel Ortega, Riccardo Frizza, Fabrizio M. Carminati, Víctor Pablo, Pedro Halffter, Ulf Schirmer, Lü Jia, Jean Claude Malgoire, etc.

Josep-Miquel Ramón, barítono

Nado en Alboraia (Valencia), estudou canto no Conservatorio Superior de Valencia con Ana Luisa Chova, e continuou os seus estudos cos profesores Aldo Baldin, Juan Oncina e Felisa Navarro. Foi invitado por orquestras de renome como The New York Philharmonic, Dresdner Philharmonie, Berliner Symphoniker, Israel Philharmonic, Orchestra Nazionale della RAI di Torino, Les Talents Lyriques e as máis importantes orquestras españolas (Sinfónica de Galicia, Orquestra da Generalitat Valenciana, Orquestra Cidade de Granada, Filarmónica de Gran Canaria, Orquestra Nacional de España, Al Ayre Español, etc.), interpretando obras como *O Mesías*, *La Resurrezione* e *Judas Maccabeus* de Haendel, *A creación* e *As estacións* de Haydn, *El retablo de Maese Pedro* e *La Vida Breve* de Falla, *Misa en si menor* e *A paixón segundo San Xoán* de Bach, *L'enfant et les sortilèges* de Ravel, *L'enfance du Christ* de Berlioz, *Novena Sinfonía* de Beethoven, etc.

Interveu en óperas tales como *As vodas de Fígaro*, *Così fan tutte*, *Zaide*, *A frauta máxica* e *Don Giovanni* de Mozart, *Il burbero di buon cuore* e *La capricciosa corretta* de Martín y Soler, *La Bohème* e *Edgar* de Puccini, *Don Pasquale*, *Lucia di Lammermoor* e *L'elisir d'amore* de Donizetti, *Il viaggio a Reims* e *La Cenerentola* de Rossini, etc. Traballou baixo a dirección de Lorin Maazel, Rafael Frühbeck de Burgos, Odón Alonso, Harry Christophers, M. Galduf, García Navarro, Pedro Halffter, Peter Maag, Robert King, Neville Marriner, Andrew Parrot, Víctor Pablo Pérez, René Jacobs, Silvio Varviso, Alberto Zedda, Ros Marbá e Miguel Ángel Gómez Martínez, entre outros.

Rubén Fernández Aguirre, pianista

Nace en Barakaldo (Biscaia) en 1974. En 1996, sendo bolseiro da Deputación Foral de Biscaia, trasládase a Viena. Durante tres anos realizou na capital austríaca estudos de correpetición (música de cámara e acompañamento de cantantes) cos profesores D. Lutz, F. Fanning e C. Stanischeff. Alí traballou para a axencia internacional Yehudi Menuhin, *Live music now*, e ofreceu concertos por toda Austria. Posteriormente, perfeccionou os seus estudos en Múnic, e recibiu os consellos de Félix Lavilla e Wolfgang Rieger.

Realiza labores de repertorista en cursos e clases maxistrais de importantes cantantes, profesores de canto e directores de escena como R. Scotto, S. Estes, W. Berry, I. Cotrubas, L. Albanese, E. Viana, A. L. Chova e E. Sagi. Foi pianista oficial do concurso Operalia 2006 (presidido por Plácido Domingo) e colabora tamén como mestre correpetidor no Taller de Ópera do Palau da Música de Valencia, no Teatro Real de Madrid e no Teatro da Maestranza de Sevilla.

É pianista habitual de cantantes como Carlos Álvarez, Ainhoa Arteta, Ismael Jordi, Nancy Fabiola Herrera, José Manuel Zapata, Elena de la Merced, J. Miquel Ramón, Manuela Custer, David Menéndez, Marina R. Cusí, José Luis Sola, Isabel Monar, José Antonio López, Ruth Rosique, Luis Dámaso, Eglise Gutiérrez, Albert Montserrat, Cristina Faus, etc., e actúa tamén con Cristina Gallardo-Domás, Leontina Vaduva, Isabel Rey, Mariola Cantarero, Anna Chierichetti, Yolanda Auyanet, Simón Orfila e os bailaríns Ángel Corella e Igor Yebra e o Orfeón Donostiarra.

É pianista residente do ciclo Todo Lírica de Santiago de Compostela, do Festival Internacional de Música de Medina del Campo (Valladolid), do Teatro Arriaga de Bilbao e do ciclo Vive la Lírica de Telde (Gran Canaria). Ademais actuou nos festivais internacionais de Granada, Perelada, Santander, Quincena Musical Donostiarra, Mozart da Coruña, Festival de Música Española de Cádiz, Schubertiada de Villabertrán, etc., así como no Palau de la Música de Barcelona, Auditorio Nacional de Madrid, Catedral de Sevilla, Palacio Euskalduna e Museo Guggenheim de Bilbao, Auditorio Alfredo Kraus das Palmas, Teatro Cervantes de Málaga, Auditorio de Murcia, Teatro Circo de Albacete, Auditorium de Palma de Mallorca, Teatro Villamarta de Xerez, Auditorio Enric Granados de Lleida, Palau de les Arts de Valencia, etc., e en importantes escenarios de Europa (Teatro de La Monnaie de Bruxelas, Festival Rossini de Pesaro), América (Carnegie Hall de Nova York), Oriente Medio (Damasco) e África (Arxel).

Recentemente, participou na estrea en Europa da ópera de cámara (piano e catro cantantes) *L'isola disabitata* de Manuel García nos teatros Arriaga de Bilbao e Maestranza de Sevilla con dirección escénica de Emilio Sagi, e entre os seus próximos compromisos salientan os recitais con Celso Albelo (Viena e Bratislava), Mariella Devia (Pontevedra) e Ismael Jordi (Bruxelas). Recibiu o Premio Ópera Actual 1010 pola súa contribución á lírica.

9

luns 10 de maio de 2010

- 0 outro piano,
- o Makrokosmos de Crumb
- NICASIO GRADAILLE piano
- Conservatorio Prof. de Música, 20:30

George Crumb (n. 1929)

Makrokosmos

24 fantasy pieces after the Zodiac for amplified piano
(24 fantasías sobre o Zodíaco para piano amplificado)

Parte I

Makrokosmos, volume 1 (1972)

Primeira parte

- 1 Primaveral Sounds (Genesis I) *Cancer* G.R.
- 2 Proteus *Pisces* W.R.C.
- 3 Pastorale (from the Kingdom of Atlantis, ca. 10.000 B.C.) *Taurus* J.B.
- 4 Crucifixus (SYMBOL) *Capricorn* R.L.F.

Segunda parte

- 5 The phantom gondolier *Scorpio* G.H.C.
- 6 Night-Spell I *Sagittarius* A.W.
- 7 Music of shadows (for Aeolian harp) *Libra* P.Z.
- 8 The magic circle of infinity (Moto perpetuo) (SYMBOL) *Leo* C.D.

Terceira parte

- 9 The abyss of time *Virgo* A.S.
- 10 Spring-Fire *Aries* D.R.B.
- 11 Dream images (Love-Death Music) *Gemini* F.G.L.
- 12 Spiral galaxy (SYMBOL) *Aquarius* B.W.

Parte II

Makrokosmos, volume 2 (1973)

Primera parte

- 1 Morning music (Genesis II) *Cancer* J.DeG.W.
- 2 The mystic chord *Sagittarius* R.M.
- 3 Rain death variations *Pisces* F.C.
- 4 Twin suns (Doppelgänger aus der Ewigkeit) (SYMBOL) *Gemini* E.A.C.II

Segunda parte

- 5 Ghost-Nocturne: for the druids of Stonehenge (Night-Spell II) *Virgo* A.B.
- 6 Gargoyles *Taurus* P.P.
- 7 Tora! Tora! Tora! (Cadenza Apocalittica) *Scorpio* L.K.
- 8 A prophecy of Nostradamus (SYMBOL) *Aries* H.W.

Terceira parte

- 9 Cosmic wind *Libra* S.B.
- 10 Voices from “Corona Borealis” *Aquarius* E.M.C.
- 11 Litany of the Galactic Bells *Leo* R.V.
- 12 Agnus Dei (SYMBOL) *Capricorn* R.W.

NICASIO GRADAILLE piano

Nicasio Gradaille, piano

Realizou os seus estudos de piano con Natalia Lamas no Conservatorio Superior de Música da Coruña, con Cecilio Tieles no Conservatorio Profesional de Vilaseca (Tarragona) e con Peter Efler na Musik-Akademie der Stadt Basel (Basilea, Suíza) onde obtivo o Diploma de Concerto (Konzertreifediplom). En Basilea estudou tamén música de cámara con Gerard Wyss e Albert Gutman e, na Schola Cantorum, fortepiano con Jean Govers. Asistiu a cursos de perfeccionamento con Martín Millán, Salomon Mikowski, Manuel Carra, Albert Atenelle, Martine Joste e Boris Berman.

En 1986 acadou o primeiro premio no Concurso Nacional de Piano Gregorio Baudot (Ferrol), en 1988 o primeiro premio no Concurso Internacional de Piano Xavier Montsalvatge (Girona), de música do século XX, e en 1990 o Premio Galicia á mellor interpretación dunha obra dun compositor galego no concurso ferrolán.

Realizou concertos en España, Portugal, Suíza, Alemaña, Cuba e Letonia, e como solista, actuou coa Orquestra Municipal da Coruña, Xoven Orquestra de Galicia, Sinfónica de Basilea, Sinfónica do Conservatorio de Ventspils (Letonia) e Orquestra de Câmara do Festival Montsalvatge da Habana. Participou nos festivais Are More e Xeración+ de Vigo e Via Stellae de Santiago de Compostela. Colaborou coa Real Filharmonía de Galicia en numerosos concertos, foi profesor de piano no Curso de Verán para novos pianistas de Lucena (Córdoba) en 2001 e, na actualidade, é profesor de piano e de música contemporánea no Conservatorio Superior de Música de Vigo.

No verán de 2005 asistiu aos Cursos Stockhausen de Kuerten (Alemaña), onde recibiu clases do propio Stockhausen, Antonio Pérez Abellán, Frank Gutschmidt e Benjamin Kobler. En 2006 gravou para a Radio Galega as *Sonatas e interludios para piano preparado* de John Cage. En decembro de 2009 traballou en Barcelona con Margaret Leng Tan na preparación do piano para o *Concerto for prepared Piano and Chamber Orchestra* de John Cage. Desta pianista, amiga e protexida de Cage, recibiu moita información de primeira man do pensamento e do mundo musical deste compositor americano, así como de recursos prácticos para a súa interpretación. O seu repertorio está centrado no piano experimental e en obras que usan recursos pianísticos non convencionais.

10

mércores 12 de maio de 2010
 ► O violoncello só, de Bach ao s. XX
DAVID ETHÈVE violoncello
 Fundación Caixa Galicia, 20:30

Johann Sebastian Bach (1685-1750)
 Suite para violoncello só nº 4 en mi bemol maior BWV 1010

Prélude
 Allemande
 Courante
 Sarabande
 Bourrée I-II
 Gigue

György Ligeti (1923-2006)
 Sonate, para violoncello só (1948-53)
 Dialogo: Adagio, rubato, cantabile
 Capriccio: Presto con slacio

Zoltan Kodaly (1882-1967)
 Sonata para violoncello só op 8 (1915)
 Allegro maestoso ma appassionato
 Adagio (con grand'espressione)
 Allegro molto vivace

DAVID ETHEVE violoncello

David Ethève, violoncello

Naceu en Francia e empezou a estudar piano aos catro anos e violoncello aos oito. Tras acadar os primeiros premios de violoncello e música de cámara no Conservatorio Nacional de Boulogne-Billancourt, graduouse no Conservatorio Nacional de Música de París, onde recibiu clases de violoncello con Maurice Gendron e Michel Strauss e de música de cámara con Geneviève Joy e Christian Ivaldi. En 1989 foi invitado ao Banff Center of the Arts (Canadá), e en 1991, grazas a unha bolsa Fulbright da Fundación Franco-Americana, estudou con Janos Starker na Universidade de Indiana (Estados Unidos).

Na actualidade é violoncello principal da Orquestra Sinfónica de Galicia. Actuou en numerosas ocasións como músico de cámara nos auditórios más prestixiosos de Francia, así como na Casa da Radio, dentro da sintonía de France Musique e France Culture. Tamén tocou nos festivais de Barcelona, Festival Mozart da Coruña, Are More de Vigo, Espinho (Portugal), e nos ciclos de concertos do Centro Galego de Arte Contemporánea, Universidade de Santiago de Compostela e Música no Rosalía (A Coruña).

En 2004 formou co violinista Giovanni Fabris e o violista David Quiggle o Trío de cordas Manuel Quiroga. En 2006 e 2007 foi invitado polo mestre Alberto Zedda ao Festival Rossini de Pesaro para realizar o continuo das óperas do festival, entre outras *Torvaldo e Dorliska* (xa editada en DVD por Dynamic). É invitado habitual do ciclo de música de cámara New Performing Arts de Estados Unidos, e, como solista, salientan as súas actuacións coa Orquestra do Conservatorio de París, a Sinfónica de Galicia e a Sinfónica de Colombia.

David Etheve dedícase intensamente á pedagogía, eido no que destaca o seu traballo coa JONDE (Joven Orquesta Nacional de España) e coa Orquestra de Novos da Sinfónica de Galicia, da que é, dende xaneiro de 2008, director artístico, e que dirixiu con gran éxito en numerosas ocasións.

Paralelamente ao seu traballo como instrumentista, desenvolve unha grande actividade como director de orquestra, e gravou un gran número de bandas sonoras (*Los girasoles ciegos*, *Manolete*, *El club de los suicidas*, etc.). David Ethève toca un violoncello de C. A. Miremont de 1871 “Le Communard”.

11

mércores 19 de maio de 2010

- Aniversario Chopin: a influencia do bel canto en Chopin
- MARÍA ESPADA soprano
- KENNEDY MORETTI piano
- Círculo das Artes, 20:30

Parte I

Vincenzo Bellini (1801-1835)
 Il fervido desiderio
 Dolente immagine di Fille mia
 Vaga luna che inargentì

Frédéric Chopin (1810-1849)
 Źyczenie op 74 nº 1
 Wiosna op 74 nº 2
 Gdzie lubi op 74 nº 5
 Moja pieszczotka op 74 nº 12

Gaetano Donizetti (1797-1848)
 Il sospiro
 L'amor funesto
 La sultana

Parte II

Frédéric Chopin (1810-1849)
 Smutna rzeka op 74 nº 3
 Piosnka litewska op 74 nº 16
 Nie ma czego trzeba op 74 nº 13
 Pierścień op 74 nº 14
 Melodia op 74 nº 9
 Precz z moich oczu op 74 nº 6
 Hulanka op 74 nº 4

Gioacchino Rossini (1792-1868)
 La fioraia fiorentina
 La partenza
 La promessa
 Mi lagnerò tacendo

MARÍA ESPADA soprano
 KENNEDY MORETTI piano

María Espada, soprano

Nada en Mérida (Badajoz), estudou canto con Mariana You Chi e Alfredo Kraus, entre outros. Presentouse en salas como o Konzerthaus de Viena, Philharmonie de Berlín, Théâtre des Champs Élysées de París, Teatro Real e Teatro da Zarzuela de Madrid, Concertgebouw de Amsterdam, Palais des Beaux Arts de Bruxelas, Auditorio Nacional de Madrid, Santa Cecilia de Roma, Vredenburg de Utrecht, Teatro do Liceo, Palau da Música Catalá e L'Auditori de Barcelona, Teatro da Maestranza de Sevilla, Kursaal de San Sebastián, Auditorio de Zaragoza, Euskalduna de Bilbao, Auditorio de Galicia, Baluarte de Pamplona, Auditorio de Cuenca, etc.

Cantou con directores do talle de Jesús López Cobos, Aldo Ceccato, Josep Pons, Antoni Ros Marbá, Juanjo Mena, Salvador Mas, Frans Brüggen, Andrea Marcon, Howard Griffiths, Ernest Martínez Izquierdo, Tamás Vásáry, Alberto Zedda, Diego Fasolis, Jordi Casas, Adrian Leaper, Fabio Bonizzoni, Christophe Coin, Eduardo López Banzo, Giuseppe Mega, Emil Simon, etc.

Colaborou con grupos e orquestras da categoría da Venice Baroque Orchester, Orchestra of the 18th century, L'Orfeo Barockorchester, I Barocchisti, Orquestra Barroca de Sevilla, Orquestra de RTVE, Orquestra Sinfónica de Barcelona e Nacional de Cataluña (OBC), Orquestra Cidade de Granada, Sinfónica de Euskadi, Sinfónica de Madrid, Orquestra da Comunidade de Madrid, Netherlands Radio Chamber Philharmonic, Orquestra da Radio Húngara, Sinfónica de Navarra, Sinfónica de Sevilla, Filarmónica de Málaga, Orquestra Cidade de Oviedo, Al Ayre Español, La Risonanza, Ricercar Consort, Orquestra Barroca de Helsinki, etc.

As súas intervencións no eido da música de cámara a levaron a interpretar obras que abranguen dende o barroco ata o século XX, tanto en recitais con piano como con pequenas formacións camerísticas. Gravou para os selos discográficos Harmonia Mundi, Naxos e Glossa, entre outros.

Kennedy Moretti, piano

Naceu no Brasil e realizou os seus estudos musicais na Universidade de São Paulo, na Academia Franz Liszt de Budapest e na Escola Superior de Música de Viena. Foi asistente musical na Ópera de Budapest. Entre 1994 e 1999 foi o acompañante das clases de Alfredo Kraus na Escola Superior de Música Raíña Sofía, e entre 2000 e 2005 profesor de educación auditiva na mesma institución. Así mesmo, ocupou o posto de catedrático de música de cámara no Conservatorio Superior de Música de Salamanca de 1999 a 2006.

Nos últimos anos actuou en numerosas cidades españolas e tamén en Portugal, Francia, Austria, Alemaña, Inglaterra, Suíza, Estados Unidos e Brasil. No intenso labor que desenvolve no eido do acompañamiento vocal salientan actuacións xunto a cantantes como Aquiles Machado, Ana María Sánchez, Ruggiero Raimondi, Simón Orfila, Felipe Bou, Milagros Poblador, María Espada, Marina Pardo, José Antonio López, Josep Bros, Mariola Cantarero, etc., e no da música de cámara instrumental con intérpretes como Hagai Shaham, Lina Tur Bonet, Joaquín Torre, Ángel García Jermann, David Quiggle, José Manuel Román, José Luis Estellés, David Tomás e membros do Cuarteto Casals, entre outros.

Realizou gravacións de obras para piano só e cancións de Helmut Jasbar (con María Espada) para o selo Extraplatte de Viena, un compacto da serie Compositores de Cantabria con Marina Pardo para a Fundación Marcelino Botín en Santander e de sonatas para piano de Mozart para a Universidade Autónoma de Madrid, ademais de transmisións en directo na Radio Nacional Austríaca e na Radio Televisión Española.

Na actualidade reside en España e exerce a docencia na área de música de cámara na Escola Superior de Música de Cataluña (Barcelona), no Instituto Internacional de Música de Cámara de Madrid e no Conservatorio Superior de Música de Aragón (Zaragoza).

12

venres 21 de maio de 2010

► Sonatas de Bach
 CARLOS MÉNDEZ contrabaixo
 FERNANDO LÓPEZ PAN clave
 Fundación Caixa Galicia, 20:30

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Parte I

Sonata para viola da gamba e clave nº 1 en sol maior BWV 1027

Adagio
 Allegro ma non tanto
 Andante
 Allegro moderato

Sonata para viola da gamba e clave nº 3 en sol menor BWV 1029

Vivace
 Adagio
 Allegro

Parte II

Sonata para viola da gamba e clave nº 2 en re maior BWV 1028

Adagio
 Allegro
 Andante
 Allegro

CARLOS MÉNDEZ contrabaixo
 FERNANDO LÓPEZ PAN clave

Carlos Méndez, contrabaixo

Naceu en San Sebastián, onde realizou estudos de frauta traveseira, e obtivo un primeiro premio de honra. Sentíndose atraído por sonoridades moito más graves, substituíu a frauta polo contrabaixo, e tras uns anos de estudos comezou a cruzar fronteiras para recibir os consellos de destacados contrabaixistas como Jean Marc Rollez, Yasunori Kawahara, Thomas Martin, Milan Sagat, Antonio G. Araque, Ferrán Sala ou Ludwig Streicher. Decidiu profundar na escola técnica e interpretativa deste último, e trasladouse a Madrid para traballar con el na Escola Superior de Música Raíña Sofía.

Preocupado en manter unha intensa actividade concertística, ofrece con frecuencia recitais para contrabaixo só e con piano, sendo en ocasións impulsor e dedicatario de música actual para o seu instrumento. En maio de 2001, xurdiu a creación do Dúo Cordófonos xunto ao pianista Alejo Amoedo.

En canto ás incursións no eido do ensino, imparte cursos e clases maxistrais por toda España e prepara esporadicamente os grupos de contrabaixos en diversas orquestras para novos: JONDE, JONC, OEMUC ou OJEX. Deseña o Festival de Contrabaixo Ludwig Streicher, que este ano celebrará a súa oitava convocatoria en Santiago de Compostela. Pertence ao Corpo Nacional de Profesores de Música e Artes Escénicas, e é profesor de contrabaixo na Escola de Altos Estudos Musicais de Galicia, ademais de membro fundador da Real Filharmonía de Galicia, onde exerce de contrabaixo principal.

Fernando López Pan, clave

Comezou os seus estudos de clave no Real Conservatorio Superior de Madrid e continuounos en Holanda na Akademie voor Oude Muziek Amsterdam baixo a dirección de Jacques Ogg. En París estudou con Kenneth Gilbert e Pierre Hantaï durante catro anos, e durante este tempo recibiu clases de Ketil Haugsand, Gustav Leonhardt e Christophe Rousset.

Colaborou coa Real Filharmonía de Galicia e a English Chamber Orquestra e cos directores Helmut Rilling, Neville Marriner, Alberto Zedda, Antoni Ros Marbá, Federico María Sardelli e Paul Daniels. Participou no Festival Mozart da Coruña e no Festival Internacional de Santiago de Compostela, e colabora habitualmente coa Orquestra Sinfónica de Galicia. Foi coordinador dos ciclos de música barroca da Fundación Pedro Barrié de la Maza.

13

sábado 22 de maio de 2010

► Istampitta,
a danza na Idade Media
EVO
Círculo das Artes, 21:00

J'aime sans penser

Guillaume de Machaut (Francia, s. XIV), versión instrumental

1 Domna, por vos ay chausida

trobador occitano anónimo (s. XII)

2 Estampie royale

danza instrumental anónima, Francia (s. XIV)

Be m'an perduto lai

Bernat de Ventadorn, trobador occitano (s. XII)

Olim in Armonia

Adam de la Bassée (s. XIV), versión instrumental

1 Lanquan li jorn

Jaufre Rudel, trobador occitano (s. XIII)

2 Nagma-e kaboli

Ustad Mohammed Omar, Afganistán (s. XX)

1 Improvisación con frauta dobre

Miriam Encinas Laffitte

2 Istampitta Isabella

danza instrumental anónima, Italia (s. XIV)

1 De la iensor qu'om vey

Berenguer de Palou, trobador catalán (s. XII) / Efrén López

2 Improvisación con tombak

Pedram Khavar Zamini

Pour longue attente

contrafacto anónimo dunha canción do trobador occitano Bernat de Ventadorn (s. XIII) / Efrén López

Azeri

tradicional de Azerbaiyán

Tant m'abelis l'amoros pessamens

Folquet de Marselha, trobador occitano (s. XII) / Efrén López

Stergios

tradicional grega (Tracia)

1 Bels m'es qu'ieu chant e coidei

Raimon de Miraval, trobador occitano (s. XIII)

2 Saltarello

danza instrumental anónima, Italia (s. XIV)

EFRÉN LÓPEZ salterio de macillos, salterio punteado, arpa gótica, zanfona, cítola, rabab, añafil, laúdes, komuz, tar e laouto / MIRIAM ENCINAS viella, frautas de pico, bendir, riq e voz / LAIA PUIG cornamusa, tsambouna, gaida, chirimías, frautas de pico e voz / IVÁN LÓPEZ voz / PEDRAM KHAVAR ZAMINI tombak

EVO

Esta agrupación está formada por músicos experimentados no campo da música antiga e de raíz (L'Ham de Foc, Els Trobadors, Aman Aman, Capella de Ministrers, Oni Wytars, Ross Daly, María del Mar Bonet, etc.), unidos para a profundización, execución e gozo do marabiloso repertorio poético-musical do Medievo. A súa filosofía respecto á interpretación desta música –de feito música “morta”– lévao á investigación de elementos presentes en tradicións musicais vivas, tanto europeas como orientais, que gardan relación co noso pasado medieval. Co uso dunha rica variedade de recursos a través de diferentes técnicas de ornamentación, rítmica, improvisación ou instrumentarium, crean unha estética viva, persoal e interdisciplinar.

14

luns 24 de maio de 2010

► Membra Jesu Nostri de Buxtehude
CORO DA UNIVERSIDADE DE SANTIAGO
CAPELA COMPOSTELANA
MIRO MOREIRA director
Igrexa de San Pedro, 20:30

Dietrich Buxtehude (1637-1707)

Membra Jesu nostri BuxWV 75

Ad pedes (*Ecce super montes*)
Ad genua (*Ad ubera portabimini*)
Ad manus (*Quid sunt plagae istae*)
Ad latus (*Surge amica mea*)
Ad pectus (*Sicut modo geniti*)
Ad cor (*Vulnerasti cor meum*)
Ad faciem (*Illustra faciem tuam*)

Coro da Universidade de Santiago de Compostela

Miro Moreira director

Capela Compostelana:

Sabela García violín

Mª José Pámpano violín

Maika Novoa viola da gamba

Nerea Casanova viola da gamba

Francisco Luengo viola da gamba

Alfonso Morán violone

Valentín Novio tiorba

Bruno Forst órgano

Coro da Universidade de Santiago de Compostela

Foi fundado en 1979 por iniciativa da Vicerreitoría de Extensión Universitaria da Universidade de Santiago de Compostela. A tarefa da súa posta en marcha foi encomendada a Maximino Zumalave, que asumiou a dirección até o ano 1985. Logo dessa data, puxéronse sucesivamente á fronte da agrupación Xan Viaño, Margarita Guerra, Juan Carlos García Pardo e Juan Carlos Dorgambide. Dende 1999, está dirixido por Miro Moreira, profesor de canto coral e formación vocal da USC.

Dende os seus primeiros anos de andadura, compaxinou o repertorio *a capella* coa interpretación de grandes pezas clásicas da literatura musical, como *A pequena misa solemne* de Rossini, *O Mesías* de Haendel, *Pequeno libro de órgano* de J. S. Bach, *Responsorios de tebras* de Victoria, *Stabat Mater* de Haydn, *Ceremony of carols* de Britten ou *Magnificat* de Vivaldi, entre outras. Interveu en diversas ocasións nos festivais de ópera da Coruña e, como importante aspecto do seu labor divulgativo, salienta a recuperación de pezas de mestres de capela das catedrais galegas como Melchor López ou Diego de Muelas.

Na actualidade, baixo a dirección de Miro Moreira, está concibido como un proxecto pedagóxico de formación coral, desenvolvendo unha interesante actividade de difusión da música antiga. Nesta liña, encóntranse os seus últimos programas interpretados, como os oratorios *Jephte* e *Xonás* de Carissimi, *Gloria* de Vivaldi, *Barca di Venetia per Padova* de Banchieri, *Música barroca do período virreinal* (gravación en compacto conmemorativo da celebración do XXV aniversario do coro), *Misa Dolorosa* de Caldara, ensaladas de Mateo Flecha, *O tanxer co cantar: cancioneiros de Upsala, Medinaceli e Colombina, Nacións Barrocas (escolas barrocas europeas)*, *Dido e Eneas* de Purcell e *Missa brevis en sol maior K 49* de Mozart.

Miro Moreira, director

Naceu en Santiago de Compostela. Iniciou os seus estudos musicais como escolano na Capela Musical da Catedral de Santiago de Compostela e no Orfeón Terra a Nosa. Centrou a súa especialización como cantante e director dos períodos do

renacemento e barroco. Como contratenor solista participou en numerosos concertos por España e Europa formando parte de grupos dedicados á música antiga: Capela Compostelana, Capella Reial de Cataluña, Al Ayre Español... É invitado a miúdo como solista por múltiples formacións orquestrais: Orquestra Nacional de España, Real Filharmonía de Galicia, Orquestra Sinfónica de Sevilla, Orquestra Sinfónica de Galicia, Sinfónica Nacional de Portugal, etc.

Realizou gravacións de autores do Barroco español, como García Salazar, José de Vaquedano e J.B. Comes, e a *Misa Solemne Unus Deus* e o *Réquiem* de Melchor López para a Colección de Música Clásica Galega editada pola Xunta de Galicia.

Desde o ano 1984 é director do Orfeón Terra a Nosa, e desde 1988 dirixe a Capela Musical da Catedral de Santiago coa que recuperou varias obras de mestres de capela da basílica compostelá: *Códice Calixtino*, *Stabat Mater* de Buono Chiodi, *Esos mozos del Campo*, *Oficio* e *Villancicos de Navidad* de Melchor López, *Misa* e *Villancicos al Apóstol* de Vaquedano, *Motetes de Adviento e Cuaresma* de Diego de Muelas, *Himnos del Códice Calixtino* de S. Tafall, etc.

Actualmente, é profesor asociado de Canto Coral e Formación Vocal e Auditiva na Facultade de Ciencias da Educación, e director do Coro da Universidade de Santiago de Compostela.

Capela Compostelana

A Capela Compostelana parte do uso das técnicas vocais e instrumentais propias de cada un dos períodos e estilos que abordamos, camiño idóneo, ao noso entender, para comprendermos e gozarmos dunhas obras afastadas para nós no tempo. Así, tratamos de aprender con humildade e respecto a práctica daqueles músicos contemporáneos delas. Os integrantes do conxunto realizaron a súa formación no ámbito da música antiga, e o azar ou a necesidade xuntounos na fin do mundo, que é Compostela.

Dende o ano 1988, Capela Compostelana ofreceu concertos por diferentes lugares de España, Europa e Estados Unidos, e participaron en prestixiosos ciclos dedicados á música antiga como, entre outros, Festival de Vitoria, *Via Stellae*, Semana de Música Antiga de Estella, Festival Internacional de Deia, Concerts de Música Barroca de Palma, Cinco días de Música Barroca de Zamora, Auditorio de Galicia, Metropolitan de Nova York, Festival de Musique Sacree de San Maló, etc.

Capela Compostelá dedica unha parte importante do seu traballo á recuperación e difusión da música galega renacentista e barroca. Neste campo, editou os discos *José de Vaquedano, maestro de capilla de la Catedral de Santiago de Compostela* (Edigal) e *Villancicos a Santiago* (Fonti Musicali), con obras inéditas da catedral de Santiago de Compostela, e prepara actualmente próximas gravacións con música española deste período.

15

mércores 26 de maio de 2010

- Himno para violas
- ENSEMBLE PLUS
- Runchak, Pereiro, Buide e Rosinskij*
- Conservatorio Prof. de Música, 20:30

Volodymyr Runchak (n. 1960)

Himno para violas de todo o mundo. Baile ritual para cuarteto de violas **

Paulino Pereiro (n. 1957)

Preludio para tres violas op 144 *

Fernando Buide del Real (n. 1980)

Accelerando, para dúas violas *

Wladimir Rosinskij (n. 1962)

Canons of inevitability, para batería, dúas violas e viola eléctrica *

Musica para tres violas (1993)

Allegro

Andante

Vivace - Adagio

ENSEMBLE PLUS

Veronika Kormendy viola

Karolina Kurzemann-Pilz viola

Delaja Niederhauser viola

Andreas Ticozzi viola e viola eléctrica

Wladimir Rosinskij viola e batería

* estrea absoluta

** estrea en España

Ensemble Plus

O Ensemble Plus participou en festivais celebrados en Suíza, Austria e Alemaña, como o Wiener Musik Galerie, o Bregenzer Festspiele, o Styriarte de Graz, o taller JIMS de jazz e música improvisada de Salzburgo, o Jazzfestival de Stuttgart e o Two Days and Two Nights of New Music de Odessa en 2009. É un conxunto especializado na interpretación de música do século XX e contemporánea que interpretou en máis de corenta estreas e conta con numerosas gravacions discográficas e radiofónicas.

Wladimir Rosinskij viola e batería

Nado en Rostov del Don (Rusia), rematou en 1986 con diploma de honra os estudos de viola na Academia Musical de Krasnoiarsk. Trasladouse a Viena en 1990, adoptou a cidadanía austriaca en 1993 e ampliou os seus estudos de composición na Wiener Hochschule co profesor Erich Urbanner. Recibiu o primeiro premio no concurso de composición Wiener Internationaler Wettbewerb für Neue Musik 1992 e, en 1999, recibiu o Forderungspreis do Bundeskanzleramt de Austria.

Dende 1995 vive na Coruña e en Galicia estreáronse dezaoito obras súas. A súa música foi interpretada no Musikverein de Viena polo Ensemble Monopol, no Konzerthaus de Viena pola Wienerkammerorchester, no Auditorio Nacional de Madrid pola Orquestra Nacional de España (*Konzertstück Poseidon e Amfitrite*), a Orquestra Sinfónica de Tenerife estreou a súa *Sinfonía para dúas violas, grupo de rock e orquestra* (2006), a Synfonie Orchester Vorarlberg *Epitafio* (catro concertos o mesmo ano) e a orquestra de cámara Arpeggione de Austria a *Música para cordas e corno inglés*. A Sinfónica de Galicia estreou varias obras de Wladimir Rosinskij, a última o *Concerto para violoncello e orquestra* (2008).

A súa música foi interpretada por solistas coma Hansjorg Schellenberger, David Quiggle, Jensen Horn-Sin Lam, Cornelia Mayer, Harald Oberlechner ou Ruslana Prokopenko, entre outros. Colaborou con directores coma Gianandrea Noseda, Josep Pons, Christoph Eberle, Tuomas Olilla, Gerard Korsten, Kynan Johns, etc. Como director traballou coa Orquestra de Cámara da OSG, a Orquestra de Cámara de Odessa (Ucrania), o Grupo Instrumental Século XX e o Ensemble Plus de Austria, conxunto co que estreou oito obras distintas de música de cámara. Entre os seus próximos proxectos cómpre salientar a interpretación da súa música nun concerto da Orquestra de Cámara de Odessa (no que tamén será director en maio de 2010) e a invitación do prestixioso Festival Klangspuren (Innsbruck) en setembro.

Andreas Ticozzi

Estudou viola na Hochschule für Musik de Hannóver (Alemaña). É membro da Symphonieorchester Vorarlberg e a Bayerisches Kammerorchester. En 1997 fundou o Ensemble Plus, un conxunto especializado na interpretación de música do século XX e contemporánea co que participou en festivais celebrados en Suíza, Austria e Alemaña (Wiener Musik Galerie, Bregenzer Festspiele, Styriarte de Graz, taller JIMS de jazz e música improvisada de Salzburgo, Jazzfestival de Stuttgart e Two Days and Two Nights of New Music de Odessa), tocou máis de corenta estreas e realizou numerosas gravacións en disco e radio.

Veronika Körmendy

Naceu en 1970 en Hungría e comezou a estudar violín aos sete anos. Accedeu ao Landeskonservatorium Vorarlberg de Feldkirch en 1987 e posteriormente formouse na Universidade de Música de Viena baixo as ensinanzas do profesor M. Schnitzler. Recibiu clases maxistrais de E. Höbarth, F. Gulli e E. Kovacic. Cando obtivo a licenciatura en violín, comezou os seus estudos de viola con S. Führlinger, J. Flieder e T. Lea. Tocou regularmente con numerosas orquestras, como a Gustav Mahler Jugendorchester, a Radio-Symphonieorchester Wien, a Sinfónica de Viena e a Tonkünstler-Orchester Niederösterreich. Foi violín solista na Orchester der Vereinigten Bühnen Wien. Como solista e intérprete de música de cámara, viaxou por Austria e polo estranxeiro e participou en coñecidos festivais de música de cámara, como o de St. Gallen Steiermark e Rapottenstein. Habitualmente actúa acompañada por músicos salientables, como Gerald Pachinger, Johannes Flieder, Eszter Haffner, Rudolf Leopold, Willy Büchler e Martin Hornstein.

Karoline Kurzemann-Pilz

Naceu en 1979 en Austria e comezou os seus estudos de viola no Landeskonservatorium Feldkirch co profesor Klaus Christa e formouse posteriormente na Musikuniversität Graz (Austria). Antes de obter o seu diploma en música de cámara, estudiou co profesor Peter Langgartner na Musikuniversität Mozarteum Salzburg. Aínda que traballa como profesora na Musikschule Dornbirn desde 1996, interpreta música de cámara co Ensemble Konz.art, o Elias Alder Quartett, o Ensemble Plus, a Symphonieorchester Vorarlberg, o Festival Ensemble Salzburg e a Epos Kammerorchester.

Delaja Niederhäuser

Naceu en Suíza e comezou a estudar viola na Zürcher Hochschule der Künste con Michel Rouilly despois de licenciarse como profesora de primaria en 2004. Antes de obter o seu diploma en estudos orquestrais, formouse con Wendy Enderle. Ademais de tocar en diversas orquestras, fundou un dúo estable de viola e piano e organiza as interpretacións de formacións de maior envergadura. Un dos seus obxectivos é atraer non só a atención de afeccionados versados na materia, senón dun público con coñecementos musicais limitados.

16

xoves 27 de maio de 2010

► A canción nórdica

KATARINA KARNÉUS mezzosoprano

JULIUS DRAKE piano

Círculo das Artes, 20:30

Parte I

Edvard Grieg (1843-1907)

Med en vndlilje op 25 nº 4

Spillemand op 25 nº 1

En fuglevise op 25 nº 6

Ture Rangström

Bön till natten

Pan

Flickan undernymånen

Jean Sibelius (1865-1957)

Sånger op 37

1 Den första kyssen

2 Lasse liten

3 Soluppgång

4 Var det en dröm

5 Flickan kom ifrån sin älsklings möte

Parte II

Jean Sibelius (1865-1957)

Bollspelet vid Trianon op 36 nº 3

Säv, säv, susa op 36 nº 4

Demanten på Marssnön op 36 nº 6

Våren flyktar hastigt op 13 nº 4

Edvard Grieg (1843-1907)

Haugtussa op 67

1 Det syng

2 Veslemøy

3 Blåbær-Li

4 Møte

5 Elsk

6 Killingdans

7 Vond Dag

8 Ved Gjætle-Bekken

KATARINA KARNÉUS mezzosoprano

JULIUS DRAKE piano

Katarina Karnéus, mezzosoprano

Nada en Estocolmo, estudou no Trinity College of Music de Londres e no National Opera Studio. En 1995 gañou o concurso BBC Cardiff Singer of the World. Desde entón, viaxou por todo o mundo para ofrecer óperas, concertos e recitais con destacados directores como Simon Rattle, Charles Mackerras, Mark Elder, Roger Norrington, Antonio Pappano, Michael Tilson-Thomas, Franz Welser-Möst e Ivor Bolton.

Os seus compromisos operísticos levárona á Metropolitan Opera de Nova York, á Royal Opera House Covent Garden, ao Festival de Ópera de Glyndebourne, á Opéra National de París, á Deutsche Staatsoper de Berlín, á Bayerische Staatsoper de Múnich, á Netherlands Opera de Amsterdam, a La Monnaie de Bruxelas, á Ópera de Xenebra e a Ópera de Frankfurt. O seu repertorio inclúe os grandes papeis para mezzosoprano de Haendel, Mozart, Rossini, Bizet, Wagner e Strauss. Entre as súas actuacións más salientables das últimas tempadas cómpre destacar o papel de Brangania en Glyndebourne, o papel protagonista de *Ariane et Barbe-Bleu* en Frankfurt, Elisabetta e Maria Stuarda en Berlín, Der

Komponist en Xenebra, e o papel protagonista de *Xerxes* no seu Estocolmo natal.

En concerto, traballou coas principais orquestras do mundo, como a Filarmónica de Berlín (interpretando *Des Hafis Liebeslieder* de Szymanowski con Rattle, e o papel protagonista de *Hänsel und Gretel* con Elder), a Orquestra de Cleveland (interpretando *Der Rosenkavalier* con Welser-Möst), a NDR Sinfonieorchester, a Sinfónica de Viena, a Sinfónica de San Francisco e nos Proms da BBC, o Festival de Edimburgo e o Festival de Salzburgo. Como recitalista foi aclamada nos grandes escenarios de Europa e Norteamérica, coma o Wigmore Hall de Londres, o Concertgebouw de Amsterdam, o Lincoln Center de Nova York, La Monnaie de Bruxelas, Washington, San Francisco e Frankfurt.

En 1999, Emi publicou o seu primeiro disco en solitario con recitais de cancións de Mahler, Strauss e Marx acompañada por Roger Vignoles, que lle valeu o cualificativo de “mellor disco de lieder dos últimos meses” segundo Gramophone. Tamén para Emi gravou en 2000 *Les chansons madecasses* de Ravel con Stephen Kovacevich, Emanuel Pahud e Truls Mørk e, en 2001, as cancións orquestrais de Schreker coa Filarmónica da BBC e Vassily Sinaisky. A súa gravación de cancións de Sibelius para Hyperion recibiu a aclamación unánime da crítica, e o recente volume de cancións de Grieg, tamén para Hyperion, é “un disco glorioso” segundo o Daily Telegraph. Recentemente gravou *Des Hafis Liebeslieder* de Szymanowski coa City of Birmingham Symphony Orchestra e Simon Rattle para Emi e, alén diso, a súa interpretación de Brangania no Festival de Glyndebourne xa está disponible en dvd. A súa gravación más recente é a *Sinfonía nº 8* de Mahler coa Sinfónica de San Francisco baixo a dirección de Michael Tilson-Thomas, pola cal recibiu dous premios Grammy ao mellor álbum e mellor álbum coral de 2009.

Entre os seus compromisos futuros, salientan o papel de Donna Elvira en Covent Garden, Fricka no Liceo de Barcelona, Ruggiero de *Alcina* en Goteburgo, dúas xiras de concertos por Estados Unidos e Europa coa Sinfónica de San Francisco, o *Réquiem* de Verdi no Concertgebouw de Amsterdam e a *Oitava sinfonía* de Mahler no Festival de Edimburgo en 2010.

Julius Drake piano

Vive en Londres e está especializado no campo da música de cámara. Traballa con moitos dos principais artistas vocais e instrumentais a nivel internacional, tanto en recitais como en gravacions.

Actuou nos centros musicais más importantes. As últimas tempadas levárono a celebrar concertos en Aldeburgh, Edimburgo, Múnich, Salzburgo, nas Schubertiade, no Carnegie Hall e no Lincoln Centre de Nova York, no Concertgebouw de Amsterdam, na Philharmonie de Colonia, no Châtelet e no Museo do Louvre de París, no Musikverein e no Konzerthaus de Viena, na Scala de Milan, no Liceu de Barcelona, e no Wigmore Hall e nos Proms da BBC en Londres.

Foi director artístico do Festival Internacional de Música de Câmara de Perth en Australia entre 2000 e 2003, así como director musical da montaxe de Deborah Warner do *Diary of One who Vanished* de Janacek, que se representou en Múnich, Londres, Dublín, Amsterdam e Nova York. En 2009 foi nomeado director artístico dos festivais de lied de Leeds e Machynlleth (Gales).

O apaixonado interese de Julius Drake pola canción levouno a organizar ciclos de cancións para o Wigmore Hall de Londres, para a BBC e para o Concertgebouw de Amsterdam. O ciclo de recitais de cancións *Julius Drake and Friends*, celebrado no histórico Middle Temple Hall de Londres, incluíu recitais con grandes artistas como Sir Thomas Allen, Olaf Bär, Ian Bostridge, Phillip Langridge, Angelika Kirchschlager, Sergei Leiferkus, Dame Felicity Lott, Katarina Karneus, Christopher Maltman, Mark Padmore, Christoph Pregardien, Amanda Roocroft, Jose Van Dam e Sir Willard White.

Julius Drake acode con frecuencia aos festivais internacionais de música de cámara, como o de Kuhmo (Finlandia), Delft (Holanda), Oxford (Inglaterra) e West Cork (Irlanda). O seu dúo instrumental con Nicholas Daniel foi descrito no xornal The Independent como “un dos más satisfactorios na música de cámara británica: vital, reflexivo e dunha integridade musical do máis alto nivel”.

Julius Drake imparte clases na Royal Academy of Music de Londres e no Royal Northern College of Music, e adoita impartir clases maxistrais, as más recentes en Amsterdam, Bruxelas, Oxford, París, Viena e no Instituto Schubert de Baden bei Wien. Por outra parte, foi invitado a formar parte do xurado do Concurso Internacional de Piano de Leeds na edición do 2009.

As súas gravacions inclíen cancións francesas con Hugues Cuenod (Chandos), sonatas francesas con Nicholas Daniel (Virgin), cancións de Britten con Derek Regin (Etcetera), lieder de Schumann con Sophie Daneman (EMI), cancións de Gurney con Paul Agnew (Hyperion), cancións de Sibelius e Grieg con Katarina Karneus (Hyperion), sonatas de Shostakovich con Annette Bartholdy (Naxos), lieder de Mahler con Christianne Stotijn (Onyx), cancións españolas con DiDonato (Eloquentia), sonatas de Schoeck con Christian Poltera (Bis), cancóns inglesas con Andrew Kennedy (Altara), unha gravación “Wigmore Live” con Christopher Maltman e pezas de Haydn, Schumann e Mahler con Coote (EMI). As súas gravacions con Ian Bostridge para EMI recibiron numerosos galardóns, e entre elas atópanse lieder de Schumann, Schubert, Henze, *The English Songbook* de Britten e *La Bonne Chanson*. As súas recentes gravacions con Gerald Finley para Hyperion (Ives, Barber e Schumann) foron moi eloxiadas, e o seu disco de cancións de Samuel Barber gañou o premio Gramophone en 2008.

Nas próximas tempadas cómpre salientar os concertos dedicados a Schubert no Carnegie Hall de Neva York con Ian Bostridge; a aparición no mercado das gravacions “Wigmore Live” con Gerald Finley e con Lorraine Hunt Lieberson; recitais en Nova York e Londres con Alice Coote; cancóns de Tchaikovsky para Onyx con Christianne Stotijn; recitais en Ulm e Londres con Diana Damrau, e dúos e cuartetos de Schumann con Röschmann, Kirchschlager, Bostridge e Quasthoff na Schubertiada de Austria e en Hamburgo, Londres e Viena.

17

sábado 29 de maio de 2010

► Diálogos: entre o jazz e o popular, entre a clásica e a improvisación
JÁZZICA
 Círculo das Artes, 21:00

Claude Bolling (n. 1930)
 Sentimentale

Scott Joplin (1868-1917)
 O crisantemo

Scott Joplin (1868-1917)
 The ragtime dance

Claude Bolling (n. 1930)
 Vesperale

Paquito D'Rivera (n. 1948)
 Vals venezolano

Claude Bolling (n. 1930)
 Irlandesa

José Castro “Chané” (1856-1917)
 Cantiga (Unha noite na eira do trigo)

José Castro “Chané” (1856-1917)
 Os teus ollos

Xoán Montes (1840-1899)
 Negra sombra

JÁZZICA
 Felisa Segade voz
 Lorenzo de los Santos piano
 Fernando Rey trompeta
 Javier Barral percusión
 Alfonso Morán contrabaixo

JÁZZICA

Jázzica nace como froito da inquedanza, da procura de marcos estéticos más amplos que os que a cotío encorsetan a chamada “música clásica”. Os seus membros exploran e conviven con universos musicais diversos e ricos como o jazz, a música antiga ou a música tradicional. Considerando esa diversidade e o contacto entre estes universos “alleos” e, ao tempo, tan cercanos, como unha fonte de enriquecemento e de integración, formulan a súa actividade artística como un campo de experimentación, de mistura e goce compartido.

FELISA SEGADE voz

Artista destacada no eido da música tradicional galega, compaxina a súa actividade musical coa docente. Impartiu cursos de canto, percusión e danza tradicional en Galicia, Cataluña, País Vasco, Bélxica, Alemaña, Suíza e Portugal. Como integrante dalgunhas das máis representativas agrupacións de música tradicional de Galicia, recibiu numerosos premios, coma o Agapi ou o Premio da Academia das Artes e das Ciencias da Música. Na actualidade é membro de Leilía e de Brincadeira. A súa discografía é ampla, tanto con Leilía coma en colaboracións, tamén audiovisuais, con artistas coma Emilio Cao, Kepa Junquera, Milladoiro ou Xosé Manuel Budíño.

LORENZO DE LOS SANTOS piano

Formouse nos conservatorios de Pontevedra, Vilaseca (Tarragona) e Liceo de Barcelona, proseguindo a súa formación con Patrick O'Byrne en Stuttgart e con Sonraud Speidel na Musikhochschule de Karlsruhe. Licenciado en Xeografía e Historia, obtivo o título superior de piano e o de música de cámara, así como o diploma de estudos avanzados na Área de Música na USC. Participou en concertos como solista e como integrante de diversas agrupacións camerísticas e orquestrais. É profesor do Conservatorio de Santiago de Compostela.

FERNANDO REY trompeta

Comezou a estudar música aos oito anos da man do mestre Xosé España Lorenzo. Estudou trompeta con Maximino Boga, Carlos Méndez, Xosé Rodríguez Ramos e con Javier Simó na Escola de Altos Estudos Musicais de Galicia. Recibiu consellos de Benjamín Moreno, Luís González, Maurice André, Bo Nielson, Hakan Hardenberger. Iníciase no jazz grazas aos profesores da Escola Drops e da Escola Estudio. É profesor do Conservatorio de Santiago de Compostela.

JAVIER BARRAL CARRO percusión

Estudou con músicos españois, cubanos e americanos, entre os que salientan Paco Charlín, Abe Rábade, Ramón Ángel, Miguel Zenón, Nasheet Waits ou Ari Hoenig entre outros. Participou en multitude de grupos de jazz, funk ou percusión, como Travel Hats, Papaia Cola, Jato Nejro Jazz Trio ou o grupo de folk Vicus Spacorum. Actualmente, forma parte do trío de Pablo Seoane, Jazztete, Jose Nine Cuarteto, a St. James Street Band e compaxina as actuacións con diversas actividades docentes.

ALFONSO MORÁN FRAGA contrabaixo

Estudou contrabaixo na Coruña, con Manuel Iglesias Brea, e en Madrid con Antoni García Araque e Ludwig Streicher na Escola Superior de Música Raíña Sofía. Foi membro da Xoven Orquestra de Galicia e da Joven Orquesta Nacional de España. Colabora frecuentemente con grupos especializados en música antiga como Ars Combinatoria e Capela Compostelana. Desenvolve unha actividade paralela no terreo do jazz, xunto a músicos como Nani García, Roberto Somoza, Jorge Pardo, Perico Sambeat, Víctor de Diego, Chris Case, Abe Rábade e moitos outros. Participa en concertos e gravacións discográficas no eido da música de raiz galega, xunto a artistas como Carlos Núñez, Emilio Cao, Fía na roca, Luar na lubre, Uxía Senlle, María Manuela, César Morán, etc. Foi profesor na Xoven Orquestra de Galicia e na Escola de Altos Estudos Musicais de Galicia e no Festival de Contrabaixo Ludwig Streicher dende a súa primeira edición en 2001. Dende 1996 é membro da Real Filharmonía de Galicia, onde ocupa o posto de contrabaixo coprincipal.

18

martes 1 de xuño de 2010

► Do Barroco ao Clasicismo, de Haendel a Haydn
MARÍA JOSÉ MORENO soprano
ORQUESTRA DE CÁMARA DA SINFÓNICA DE GALICIA
MASSIMO SPADANO director
Círculo das Artes, 20:30

Parte I

Georg Friedrich Haendel (1685-1759)

Watermusic, suite en fa maior HWV 348

Ouverture: Largo - Allegro

Adagio e staccato

Allegro

Andante

(sen indicación de tempo)

Air

Bourrée

Hornpipe

(sen indicación de tempo)

Minuetto

Georg Friedrich Haendel (1685-1759)

Silete venti, motete para soprano e cordas en si bemol maior HWV 242

Sinfonía

Recitativo accompagnato: Silete venti

Aria: Dulcis amor, Jesus care

Recitativo accompagnato: O fortunata anima

Aria: Date sarta, date flores

Alleluia

Parte II

Joseph Haydn (1732-1809)

Sinfonía nº 49 en fa menor “A paixón” Hob.I:49

Adagio

Allegro di molto

Menuet

Finale: Presto

Joseph Haydn (1732-1809)

Qual dubbio ormai, cantata en la menor Hob.XXIVa:4

Recitativo accompagnato: Qual dubbio ormai

Aria: Se ogni giorno, prence invitto

MARÍA JOSÉ MORENO soprano

ORQUESTRA DE CÁMARA DA SINFÓNICA DE GALICIA

MASSIMO SPADANO director

María José Moreno, soprano

Naceu en Granada e dende moi nova reside en Madrid, cidade onde estudou na Escola Superior de Canto cos profesores Ramón Regidor e José Luis Montolfo. Comezou a súa carreira en 1996 interpretando *Dido e Eneas* e, en 1997, gañou o Concurso Francisco Viñas, no que tamén lle concederon os premios do público e ao mellor cantante español.

Cantou nos principais teatros españois e con directores como Peter Maag, Colin Davis, Julius Rudel, Jesús López

Cobos, Alberto Zedda, Víctor Pablo Pérez, Luis Antonio García Navarro, Miguel Ortega, Richard Bonynge, Antoni Ros Marbá, Frans Bruggen, Rinaldo Alessandrini, Marco Armiliato, Vassily Petrenko, Giuliano Carella, Stefano Ranzani, Roberto Rizzi Brignoli, Christoph Rousset, etc.

Debutou na Ópera Estatal de Viena con Rosina do *Barbeiro de Sevilla* e, tras o grande éxito obtido, foi novamente invitada para interpretar a Olympia en *Os contos de Hoffmann*. Na Scala de Milán debutou cantando o papel de Gilda en *Rigoletto*. Interpretou os papeis de Óscar, Lucia, Raíña da Noite, Sonámbula, Susanna e Zerlina no Teatro Real e Marie, Drusilla, Francisquita e Marola no Teatro da Zarzuela de Madrid; Morgana, Adina, Contessa de Folleville (*Il viaggio a Reims*) e Amor no Liceo de Barcelona; Rosina, Amenaide, Fiorilla, Raíña da Noite e Ilia no Festival Mozart da Coruña; Gilda, Elvira, Musetta, Lucia e Marina en Oviedo e Santander; Susanna, Musetta, Ännchen en ABAO (Bilbao) e Nannetta (*Falstaff*) en Londres con Colin Davis e a London Symphony, actuación da que se realizou unha gravación para LSO Live premiada cun Grammy en 2006.

Entre as súas más recentes actuacións cómpre salientar *La gazza ladra* (Ninetta) no Rossini Festival de Wilbad dirixida por Alberto Zedda, a estrea da ópera *Zaira* (Zaira) de Marcos Portugal na Fundación Gulbenkian en Lisboa e a participación na inauguración da tempada da Orquestra Sinfónica de Galicia con *Siegfried* de Wagner (Der Valdvogel). En 2009 tamén debutou no Festival Rossini de Pesaro cantando o papel da Contessa Adèle do *Il comte Ory* e tras o éxito obtido volveu ser invitada para participar no próximo festival en 2010.

Entre os seus próximos proxectos, salientan Donna Anna de *Don Giovanni* en Xerez e no Festival Mozart de Coruña, *Doña Francisquita* no Teatro da Zarzuela de Madrid e Liceo de Barcelona e a Raíña da Noite de *A frauta máxica* en Murcia.

Massimo Spadano, violín

Naceu en Lanciano (Italia), e conseguiu o diploma Cum Laude do seu país. Posteriormente, obtivo o diploma de solista na Universidade de Utrecht baixo as ensinanzas de Victor Liberman e Philippe Hirschhorn. En Cambray (Francia) recibiu o título honorífico de Laureate Juventus en 1996. Diplomado en dirección de orquestra en Italia co mestre Donato Renzetti, dende 1995 é director da Orquestra de Cámara da Sinfónica de Galicia, coa cal interpretou un vasto repertorio, que vai desde o clasicismo ata Stravinski e os contemporáneos españois. Dirixiu a Academy of Ancient Music (Philharmonie de Múnic e Londres), a Orquestra Cidade de Granada, a Orquestra Sinfónica do Vallés (Palau da Música de Barcelona), a Orquestra do Norte de Portugal, a Orquestra Sinfónica de San Remo e a Sinfónica de Lleida, entre outras. Acompañou a cantantes en concertos e galas e, no 2009, dirixiu programas de conmemoración de Haydn e Mendelssohn. Dirixiu a Sinfónica de Galicia o *Réquiem* de Fauré no Festival de León, e participou no Festival Mozart da Coruña dirixindo misas de Haydn e Melchor López. Tamén dirixiu a orquestra do Festival Florilegium de Salamanca, e volverá dirixila este ano.

Foi membro da European Community Youth Orchestra, e concertino e solista en diversas formacións coas cales actuou nas salas más importantes de Europa, Estados Unidos, Sudamérica, Asia, África e Oriente Medio. Actuou nos festivais e tempadas musicais de Berlín, Salzburgo, París, Madrid, Roma, Montpellier, Florencia, Barcelona, Wiesbaden, Amsterdam, Múnic, Naplion, etc., xunto a solistas da categoría de Victoria Mullova, Christian Zacharias, Katia e Marielle Labèque, Alexander Lonquich, Enrico Dindo e, incluso, Gérard Depardieu e Alessandro Baricco.

Dedica gran parte das súas actividades á interpretación con instrumentos orixinais e á súa investigación. Colaborou na edición de varios volumes de música barroca coa orquestra barroca Camerata Anxanum, da cal é membro fundador. Dende 1994 é concertino da Orquestra Sinfónica de Galicia e, tamén como concertino, colaborou coa Orquestra Nacional de Lión, a Orquestra de Cámara de Lausana, a Academia de Santa Cecilia, a Orquestra Cidade de Granada, a Sinfónica de Tenerife, as orquestras do Liceo de Barcelona e do Teatro Real de Madrid e grupos barrocos como Hesperion XX e Les Concert de Nations baixo a dirección de Jordi Savall, o Ensemble Zefiro, o Ensemble Baroque de Limoxes que dirixe Christophe Coin, e en París coa Chambre Philharmonique fundada e dirixida por Emmanuel Krivine.

Gravou discos con numerosos selos discográficos, como Auvidis Astrée, Bongiovanni, Denon e Opus 111, e recibiu un dos reconocementos discográficos franceses más prestixiosos, o Choc Musique, pola gravación de sonatas de Reickard para Auvidis Astrée. Naxos publicou os tres cuartetos de Arriaga gravados coa Camerata Boccherini, agrupación fundada por el mesmo, e proximamente comercializaranse gravacións de concertos de Mozart e de Fasch co Ensemble Zefiro para o selo Sony.

Orquestra de cámara da Sinfónica de Galicia

Naceu en 1995 como unha iniciativa da propria Orquestra Sinfónica de Galicia, e dende daquela, e baixo a dirección artística do violinista italiano Massimo Spadano, esta agrupación camerística nútrese de músicos do conxunto sinfónico galego que en ocasións actúan como solistas nos seus concertos.

Intenta cubrir o espazo da música para pequena orquestra que a programación da OSG non pode atender. Centrada sobre todo na música do Barroco e do Clasicismo –sen esquecer o Romanticismo e algunas incursións na música do século XX–, a agrupación achégase respectuosamente ás formas de interpretación barrocas e clásicas, áinda que servida sempre coa perfección técnica que proporcionan os instrumentos dos nosos días. O conxunto participou en todas as edicións do Festival Mozart da Coruña, nos festivais de León e Oviedo e na inauguración de varios festivais en Galicia, no Festival de Música Cidade de Lugo e na Quincena Musical de San Sebastián, tocando con artistas do talle de María José Moreno, Fabio Biondi, Marta Almajano, etc.